

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

TIDSSKRIFT
FOR FRIMERKESAMLERE
UTGITT AV NORSK FILATELISTFORBUND

REDAKTØR: JARLE O. STENS DAL

Redaksjonens adresse:
Postboks 46 — Høvik

NR. 9

SEPTEMBER 1946

5. ÅRG.

Postverket og portotakstene.

Bidrag til „Håndboken“ av Johs. Jellestad.

Det varte lenge før Norge fikk et ordnet postverk, lengere enn i de andre skandinaviske land.

Mens det danske postverket ble grunnlagt i 1624 og det svenske i 1636, ble det norske først opprettet 17. januar 1647 av statholderen Hannibal Sehested.

Det private postprivilegium. 1647—1719.

Som i andre land på kontinentet ble postverket i den første tiden bortleiet til private. Det var hollenderen Henrik Morian som 17. januar 1647 fikk privilegium til all postføring i Norge. Han og arvingene hans hadde dette i 20 år. Privilegiet ble i 1668 overdratt til Gabriel Marselis. Ved hans død i 1672 ble det overdratt til Albert Schumacher Gyldensparre, en bror av Griffenfeldt. Etter at broren var blitt dømt oppga Gyldensparre privilegiet.

Dette ble så fra 1677 bortleiet til statholderen Ulrik Frederik Gyldenløve. Alt 4 år etter fikk imidlertid den 7-årige Christian Gyldenløve overdratt denne rettigheten, men etter nye 4 år ble den overlatt hans yngre bror Ulrik Christian, som beholdt den til sin død i 1719.

Det heter i forordning «Om Postverket imellem Danmark og Norge» som kong Fredrik III utstedte:

9. aug. 1650:

«Haver Vi naadigst i Begyndelsen af dette Postverk bevilget indtil at det tager nogen mere til, at alle de, som deres Breve med Posten fremsender, Brevlønnen efter følgende Takst skulde betale som er:

Fra Christiania til Kjøbenhavn 10 Sk:

» Moss	2 »
» Fr.stad ...	3 »
» Halden ...	4 »
» Uddevalla	5 »
» Bohus	8 »
» Marstrand	7 »
» Bragernes	2 »
» Kongsberg	3 »
» Tønsberg	4 »
» Laurvig ...	5 »
» Skien	6 »
» Chr.sand ...	7 »
» Stavanger	10 »
» Bergen ...	10 »
» Trondhjem	10 »

Pakkerne skulde veies, og for hvert Lod saa meget betales, som et endeligt Brev taxeres for»

Det var de såkalte postbønder som til hest eller til fots førte posten på de oppsatte postrutene.

I mai 1647 kom det i gang 4 hovedpost-ruter:

- I. Kristiania—Smålensbyene, gjennom Båhus—Halland over Helsingborg—Helsingør til Kjøbenhavn.
- II. Kristiania—Trondhjem, gjennom Gudbrandsdalen over Dovre.
- III. Bergensruten, gjennom Valdres over Filefjell til Lærdal—Gudvangen—Voss—Bergen.
- IV. Kristiania—Bragernæs (etter 1800 Drammen)—Skien. Bipost Bragernæs—Kongsberg Sølvverk.

Seinere kom «Vestlandsruten» i gang: Kristiania—Kristiansand—Stavanger.

Da Kongsvinger festning ble anlagt, kom bipostruten Kristiania—Kongsvinger i gang.

Lensherren i Bergen, Ove Bielke, opprettet i 1649 «Kongelig ordinaire post mellom Bergen og Christiania».

1657—60 ble der underholdt en offentlig post Bergen—Stavanger.

1786 kom det i stand postrute Stavanger—Bergen—Trondheim.

Offentlige poståpnerier ble opprettet iflg. forordning av 1758.

Der var store vansker med postføringen den første tiden, og det varte og rakk før adressaten fikk posten i hende. Til Nordland og Finnmark førtes post bare et par ganger i året, hyppigere etter 1777, da det ble ført post nordpå 8 à 9 ganger i året.

Brev fra Kristiania til Bergen eller Trondheim tok 6 dager, til Kjøbenhavn fra 9 til 11 dager og fra Hamburg til Bergen opptil 25 dager. Inntil 1804 gikk posten i hovedrutene 1 gang om uken.

30. november 1653 ble portotakstene forenklet, idet satsene nå ble 4, 6, 8 og 10 skill.

25. desember 1694 kom som tillegg por-

tosatser fra steder nordenfor Trondheim. Brev fra Trondheim til Namdal, Salten, Tromsø og Finnmark kostet henholdsvis 6, 12, 18 og 24 skill.

Dansk-norsk general-postamt 1719—1814.

Etter Ulrik Christian Gyldenløves død 1719 overtok den danske stat selv postverkets administrasjon i Norge.

Det ble innordnet under det danske general-postamt hvor der ble opprettet et *egget kontor for den norske posten*. Postmesteren i Kristiania hadde dog ledelsen innenriks.

27. april 1720 ble takstene forhøyet «for at opnaae en Egalité mellem de danske og de norske Breves Taxering.»

13. desember 1743 kom der ny portotakst. Brevportoene ble satt ned til det halve, og samtidig var portoene beregnet særskilt for hvert enkelt postkontor til et annet. Dermed øket postføringen hurtig, slik at den i løpet av fire år var steget til det dobbelte.

Utdrag av portotakstene 1743—1811.

«Ethvert Brev, enten det er skrevet paa en fjerdedel, paa et halvt eller paa et helt Ark, hvad enten det har Omslag eller ikke, betales, naar det ikke veier over et Lod, som et enkelt Brev, men veier det over et Lod, betales det som 1½ Brev. Breve med andre Breve indlagt i, betales baade for sig selv og for Indlæggene, hvert som et enkelt Brev, efter Postmesterens Skiønnende.»

Portotakstene mellom de norske byene innbyrdes var:

Fra Arendal til:	Tønsberg	6 sk.	Stavanger	24 sk.
Bergen	Øster-Risør	4 »	Trundhiem	24 »
Bragenes			Tønsberg	18 »
Brevig	Fra Bergen til:		Øster-Risør	20 »
Christiania	Bragenes	16 sk.		
Christianssand	Brevig	20 »	Fra Bragenes til:	
Frederichshald	Christiania	12 »	Brevig	6 sk.
Frederichstad	Christianssand	22 »	Christiania	4 »
Kongsberg	Frederichshald	18 »	Christianssand	8 »
Kragerøe	Frederichstad	18 »	Frederichshald	10 »
Laurvig	Kongsberg	18 »	Frederichstad	10 »
Moss	Kragerøe	20 »	Kongsberg	4 »
Scheen (Skien)	Laurvig	18 »	Kragerøe	8 »
Stavanger	Moss	16 »	Laurvig	4 »
Trundhiem	Scheen	20 »	Moss	8 »

Scheen 6 sk.	Fra Frederichshald til:	Tønsberg 4 sk.
Stavanger 10 »	Frederichstad 4 sk.	Øster-Risør 6 »
Trundhiem 16 »	Kongsberg 12 »	
Tønsberg 4 »	Kragerøe 14 »	Fra Moss til:
Øster-Risør 6 »	Laurvig 12 »	Scheen 12 sk.
	Moss 4 »	Stavanger 16 »
Fra Brevig til:	Scheen 14 »	Trundhiem 16 »
Christiania 8 »	Stavanger 18 »	Tønsberg 10 »
Christianssand 8 »	Trundhiem 18 »	Øster-Risør 12 »
Frederichshald 14 »	Tønsberg 12 »	
Frederichstad 14 »	Øster-Risør 14 »	Fra Scheen til:
Kongsberg 8 »		Stavanger 10 sk.
Kragerøe 4 »	Fra Frederichstad til:	Trundhiem 20 »
Laurvig 4 »	Kongsberg 12 sk.	Tønsberg 6 »
Moss 12 »	Kragerøe 14 »	Øster-Risør 6 »
Scheen 14 »	Laurvig 12 »	
Stavanger 10 »	Moss 4 »	Fra Stavanger til:
Trundhiem 20 »	Scheen 14 »	Trundhiem 24 sk.
Tønsberg 4 »	Stavanger 18 »	Tønsberg 10 »
Øster-Risør 4 »	Trundhiem 18 »	Øster-Risør 10 »
	Tønsberg 12 »	
Fra Christiania til:	Øster-Risør 14 »	Fra Trundhiem til:
Christianssand 10 sk.		Tønsberg 18 sk.
Frederichshald 6 »	Fra Kongsberg til:	Øster-Risør 20 »
Frederichstad 6 »	Kragerøe 10 sk.	
Kongsberg 6 »	Laurvig 6 »	Fra Tønsberg til:
Kragerøe 8 »	Moss 10 »	Øster-Risør 8 sk.
Laurvig 6 »	Scheen 8 »	
Moss 4 »	Stavanger 14 »	Til Hamborg fra:
Scheen 8 »	Trundhiem 18 »	Arendal 32 sk.
Stavanger 12 »	Tønsberg 6 »	Bergen 36 »
Trundhiem 12 »	Øster-Risør 10 »	Bragenes 28 »
Tønsberg 6 »		Brevig 32 »
Øster-Risør 8 »	Fra Kragerøe til:	Christiania 24 »
	Laurvig 4 sk.	Christianssand 34 »
Fra Christianssand til:	Moss 12 »	Frederichshald 22 »
Frederichshald 16 sk.	Scheen 4 »	Frederichstad 22 »
Frederichstad 16 »	Stavanger 10 »	Kongsberg 30 »
Kongsberg 12 »	Trundhiem 20 »	Kragerøe 32 »
Kragerøe 8 »	Tønsberg 8 »	Laurvig 30 »
Laurvig 10 »	Øster-Risør 4 »	Moss 22 »
Moss 14 »		Scheen 32 »
Scheen 8 »	Fra Laurvig til:	Stavanger 36 »
Stavanger 8 »	Moss 10 sk.	Trundhiem 36 »
Trundhiem 22 »	Scheen 4 »	Tønsberg 30 »
Tønsberg 8 »	Stavanger 10 »	Øster-Risør 32 »
Øster-Risør 6 »	Trundhiem 18 »	

10. juni 1811 kom Zonesystemet.

Inntil en afstand av 4 mil skulle der for et enkelt brev betales 3 sk., for hver nye 4 mil (inntil 24 mil) 1 sk. mere og til fjernere steder ytterligere 1 sk. i tillegg for hver 8 mil.

Dette ble en kraftig økning av portosatsene. Et brev fra Kristiania til Aren-

dal ville således koste 9 sk., til Bergen 13 sk.

Norsk Postverk (fra 1814)

19. januar 1837 ble Zonesystemet av 1811 noe modifisert:

«For Befordring af et enkelt Brev, hvorved forståes det, som ikke veier mere enn $\frac{3}{4}$ Lod, fastsættes Porto en

saaledes at naar Veilængden er 6 Mile eller derunder, betales 4 sk., naar den er over 6 Mile, tillægges 2 sk. for hver følgende 6 Mile, indtil Veilængden i det hele er 24 Mile, og naar den er over 24 Mile tillægges 2 sk. for hver følgende 12 Mile

Rowland Hills reform.

I England hadde Rowland Hill den 13. februar 1837 sendt ut sitt skrift «Post Office Reform» som i 1840 ble vedtatt av Parlamentet. Reformen forutsatte en fast billig porto (1 penny) for enkeltvektig brev inntil 1 onzes vekt (ca. 16 gr.) uten hensyn til avstand. Dette vakte den største interesse i land som framleis hadde den kostbare Zone-tariffen. Grunnet klagemål over dette systemet forelå 31. desember 1847 en innstilling fra regjeringen om nedsettelse av brevportoen. Som bilag til innstillingen fulgte en oversikt over portotakstene i enkelte andre land. I dette bilaget behandles det engelske system ganske grundig.

12. august 1848 kom der en ny lov om brevportoen. For brev som ikke veiet over $\frac{3}{4}$ lod skulle betales 4 sk. når veglængden ikke var over 20 mil, var avstanden over 20 mil, ble portoen 8 sk. Reduksjonen hadde den følge at postføringen øket kraftig, og portoinntektene steg.

1. januar 1855 ble så det engelske portosystem med *ensartet porto for enkelt brev uansett veglængde* innført også i Norge. I regjeringsinnstilling om dette heter det bl. a.:

«En ensformig Porto vil også aabne Adgangen til en Foranstaltning, som maa antages at være til Bequemmeligher for de Corresponderende, Departementet har herved for Øie, at naar Tarifen saaledes simplificeres, vilde saakaldte Frimærker kunde anvendes til Breves Frankering

Vektgrensen for enkeltvektige blev ble samtidig forhøyet fra $\frac{3}{4}$ lod til 1 lod. Brev som veiet over 1 og inntil 2 lod skulle betales med dobbelt porto (2 frimerker), over 2 og inntil 3 lod med 3-dobbelt porto osv., et frimerke (4 sk.) mere for hvert lod.

Mynt og vektforhold ved frimerkets innførelse.

1 *speciedaler* — (hvorav der ble utmyntet $9\frac{1}{4}$ stykker på en kølnsk mark fint

sølv) (1 kølnsk pund ca. 468 gr.)

1 *speciedaler* — (ca. kr. 4.00) 5 ort eller mark.

1 *speciedaler* — 120 skilling.

1 ort eller mark — (80 øre) 24 skilling.

1 skilling — $3\frac{1}{3}$ øre.

1 *pund* — (498,112 gram, ca. 0.5 kg.)

1 pund — 2 mærker a 16 lod (32 lod)

1 lod — (ca. 15.5 gram) 4 kvintin a 4 ort a 16 æs.

Prefilatelistisk brev.

Vi står nå i overgangstiden mellom de såkalte prefilatelistiske brev og brev frankert med frimerker. Brev fra før frimerkets innføring er et yndet samleområde som kan by samleren mange og store muligheter. Slike brev kan foruten å belyse portoforhold, også gi innblikk i gammel tids kultur og tenkemåte. De kan inneholde verdifulle opplysninger av personalhistorisk art, og når det dreier seg om brev fra eller til kjente personligheter blir de ofte høyt vurdert.

Prefilatelistiske brev kan deles i 3 hovedgrupper:

1. Brev med anført portosats
2. Brev uten anført portosats.
3. Brev med poststempler (med eller uten portosats).

Brevene ble i stor utstrekning sent ubetalte, slik at adressaten måtte betale portoen. Portosatsen ble som regel notert på brevets forside, et enkelt tall med fargestift eller blekk, f. eks. 6 (6 sk.) Avsenderens bopel og adressatens adresse viser tydelig den veglængde og den postruten brevet har passert. Portobeløpet anført på brevet skal da stemme overens med de til en hver tid gjeldende satser.

Postføringen var i disse tidene tildels vilkårlig, og ikke alltid ble brev sent med postbøndene. Portosatsen ble heller ikke alltid betalt på vanlig vis, så mange brev helt mangler portosats. Fra 1844 av fikk 76 større postanstalter datostempel, og brev fra disse poststedene ble avstemplet med blått stempel på brevets forside.

Frimerkene i praksis.

Departementet sendte 29. sept. 1854 rundskriv om *innføring og bruk* av frimerker. Det heter i dette at «Frimærker paaheftes af Afsenderen Brevets Adresseside førend Indlevering i saa stort Antal, som Brevets Vægt ifølge Loven fordrer. Mær-

kene ere paa Bagsiden bestrøgne med Liim som klæber ved at vædes.»

Straffeporto ble samtidig innført: ...

«Naar et Brev er forsynet med et utilstrækkelig Antal Frimærker, ansættes det i porto af 5 sk: for hvert Lod eller Deel af et Lod, der ikke er frigjort ved Frimærker, f. eks. et Brev med et Frimærke, som veier $1\frac{1}{2}$ Lod, ansættes i Porto 5 sk., veier det $2\frac{1}{2}$ Lod, ansættes det i Porto 10 sk.»

I en kunngjøring av 15. januar 1855 heter det:

«Breve paa hvilke der maatte være heftede tidligere afbenyttede og kasserede Frimærker, vilde blive indsende til Departementet, for at Afsenderen kan blive draget til ansvar efter Lovgivningen.»

Overtredelser av denne art ble straffet med bøter.

På grunn av *mistydning* av *vedtakene* kunngjorde departementet 12. des. 1854 at «Portooven af 7. juni § 2 alene har bestemt at Porto *kan* forudbetales ved paaheftede Frimærker. De Corresponderende kunde saaledes fremdeles, om de ønske det, erlægge Porto i contante Penge ved Brevenes Indlevering.»

Med samme rundskriv fulgte en liste over de poststedene — ialt 95 — som skulle selge frimerker.

Da det imidlertid (iflg. en liste av 21. februar 1855) fantes 309 poståpnerier, postkontorer og postekspedisjoner i landet, ble salget så vanskelig at privatpersoner måtte gis adgang til å få frimerker i antall av minst 100 stk. portofritt tilsendt i posten mot forskuddsbetaling 3 spd. 24 sk. for 100 stk.

Det heter i kunngjøringen av 29. sept. 1854:

«*Breve til Udlandet* (Sverige derunder indbefattet) taxeres som hidtil. Saadan Breve kunne indtil videre ikke betales med Frimærker.»

Dette vedtaket ble imidlertid snart satt ut av kraft, idet postkonvensjonen med utlandet ble avsluttet alt samme året.

Postkonvensjoner — frimerker.

Det ble etterhvert avsluttet postkonvensjoner med andre land, slik at portosatsene kunne bli avgjort ved hjelp av frimerker:

Til Sverige (2 frimerker) 8 sk.
» England og Irland (9 frimerker) 36 »
» Prøysen (6 frimerker) 24 »
» Hamburg og Lübeck (4 frim.) 1 6 »

» Frankrike, Algier og
Korsika ($6\frac{1}{2}$ frim.!) 26 sk.

3. mai 1871 ble det ved lov bestemt at portoen for enkeltvektig brev skulle settes til 3 *skilling*.

Det var ikke bare i Norge at portotakstene undergikk store forandringer i 1870-årene. Der ble undertegnet postkonvensjoner med en rekke europeiske og oversjøiske stater.

Således ble portosatsene nedsatt:

Til Sverige	1868 fra	6 sk. til	4 sk.
» Danmark ...	1868 »	6 » »	5 »
» Holland ...	1868 »	17 » »	12 »
» Spania	1868 »	20 » »	19 »
» Italia	1870 »	14 » »	12 »
» Tyrkia	1870 »	15 » »	14 »
» England ...	1870 »	17 » »	12 »
» U.S.A. via Preussen ...	1870 »	23 » »	14 »
» U.S.A. via Hamburg ...	1870 »	18 » »	14 »

Likedan ble portosatsene til følgende land fastsatt i henhold til postkonvensjon:

Til Frankrike og Algier 1868	15 sk.
» Sveits, Grekenland og Portugal via Frankrike 1868	22 »
» Nordtyske forbund, Baden, Bayern, Württemberg og Østerrike	10 »
» Mange engelske og franske kolonier og oversjøiske land	27 »
» Sydamerikanske land og Australia	32 »

9. oktober 1874 ble der avsluttet postkonvensjon i Bern. Den internasjonale porto for Norges vedkommende ble 6 *skilling*. I denne anledning ble 6 *skilling*-merket innført i Norge.

Fra speciedalër og skilling til krone og øre.

18. mai 1876 ble vedtatt omregulering av portotakstene. Norge tiltrådte myntkonvensjonen mellom Danmark og Sverige i 1875, og Norges pengevesen måtte ordnes i samsvar med denne. For innlandske brev inntil 15 gr. ble portoen 10 øre (ubetalt 20 øre), til Sverige og Danmark 12 øre. Det ble derfor nødvendig å innføre 12 øre-merket i Norge. Samtidig ble der gitt adgang til å bruke frimerker også for pengebrev (opptil et beløp av kr. 3 200.00). Dette førte til innføring av kronemerkene (Oscar II).

Verdenspostforeningen.
(Union Postale Universelle.)

Denne ble dannet i Paris 1878. De land som er medlemmer av denne foreningen «utgjør et eneste postområde til gjensidig utveksling av postsaker og med uhindret adgang til å benytte hverandres transportveger til postens framførsel.»

Det er fastsatt ensartede portosatser gjeldende for hele området for brev, brevkort og korsbånd, og portoen beholdes ubeskåret av det land som har oppkrevet den. Den universelle postforenings internasjonale takstsatser 25, 10 og 5 centimes eller tilsvarende verdier i de enkelte land (i Norge 20, 10 og 5 øre) skulle være henholdsvis *blått, rødt og grønt*.

Som følge herav fikk vi (2 år seinere) fargeforandring på 20-øre merket (fra brunt til blått) og 5 øre merket (fra blått til grønt).

1. januar 1885 ble porto for alm. brev til Sverige nedsatt fra 12 til 10 øre. 12 øremerket ble dermed overflødig.

12. mai 1888. «For Lokalbrev udgjør Portoen, hvor Ombæring finder sted:

For Breve af Vægt til og med 125 gr. 5 Øre (Betalt), 10 Øre (Ubetalt).

For Breve over 125 til og med 500 Gr. 10 Øre (Betalt), 20 Øre (Ubetalt).

Hvor Ombæring ikke finder sted, udgjør Portoen, der stedse maa forudbetales, 2 Øre.»

På grunn av knapp tid til framstilling av nye 2 øre merker, ble restbeholdningene av 12 øre merket (brunt) inndratt og omgjort til provisoriske 2 øre merker.

Under Verdenskrigen 1914—1919
ble portotakstene gjentatte ganger forandret.

1. juli 1917 kom således forhøyelse av portoen:

1. Lokalbrev: Vekt inntil 20 gr. 10 øre.
Over 20 gr. inntil 125 gr. 20 øre.
Over 125 gr. inntil 500 gr. 30 øre.
For ubetalte henholdsvis 20, 30 og 40 øre. For brevkort 5 øre, med betalt svar 10 øre.
2. Korsbånd: Vekt til og med 20 gr. forhøyes fra 3 til 5 øre.
3. Rekommanderte forsendelser: Rekommandasjonsgebyret forhøyes fra 10 til 15 øre.
4. Verdibrev: På grunn av forhøyelsen av rek.gebyret forhøyes verdibrevporten med 5 øre pr. brev.

5. Pakker: Vekt til og med 1 kg. 40 øre
Over 1 kg. inntil 3 kg. 65 »
» 3 » » 5 » 90 »
» 5 » et tillegg av 40 øre for hvert
overskytende kg.

6. Postanvisninger:

For beløp inntil kr.	5.00		15 øre
» » » »	100.00		25 »
» » » »	200.00		35 »
» » » »	300.00		40 »
» » » »	400.00		45 »
» » » »	500.00		50 »
» » » »	750.00		60 »
» » » »	1000.00		70 »

1. september 1917. Vektporten for pakker til og fra Sverige og Danmark ble forhøyet:

1. Til Sverige og Danmark (over Sverige):

For vekt inntil 1 kg.		60 øre
» » » 3 »		90 »
» » » 5 »		120 »

og siden 40 øre for hvert overskytende kg.

2. Til Danmark direkte:

For vekt inntil 1 kg.		50 øre
» » » 3 »		70 »
» » » 5 »		90 »

og siden 40 øre for hvert overskytende kg.

5. desember 1917. Avgift for utbæring av pakker i Kristiania, Stavanger og Bergen forhøyes fra 15 til 20 øre pr. pakke.

6. april 1918. Taksten for innenrikske postpakker forhøyes med 35 pst.

23. mai 1918. Portoen for brev og brevkort mellom Norge og Danmark og mellom Norge og Sverige forhøyes for tiden 1. juni 1918—31. desember 1919:

Brev: inntil 20 gr.		12 øre
over 20 gr. inntil 125 gr.		25 »
» 125 gr. inntil 250 gr.		35 »
enkelte brevkort		7 »
brevkort med betalt svar		15 »

Nå kom 12 øre merket atter i bruk.

1. juli 1919. Portoen for alm. brev, brevkort og korsbåndsendinger blir forhøyet:

Brev: inntil 20 gr.		15 øre
over 20 gr. inntil 125 gr.		30 »
» 125 gr. inntil 500 gr.		45 »
Lokalbrev: henholdsvis 10, 20 og 30 øre		
Brevkort		10 »
Lokalbrevkort		5 »

7 og 12 øres frimerker ble nå overflødige.

Samtidig ble portoen for brevkort mellom Norge og Danmark og mellom Norge og Sverige forhøyet:

Brev: inntil 20 gr.	15 øre
over 20 gr. inntil 125 gr.	30 »
» 125 gr. inntil 250 gr.	45 »
» 250 gr. inntil 500 gr.	60 »
Brevkort	10 »
Brevkort med betalt svar	20 «

Verdibrev med angitt verdi, ny vektporto:

Vekt inntil 125 gr. ...	20 øre
Over 125 gr. inntil 500 gr.	40 »

15. desember 1919: Avgiften for utbæring av pakker i Kristiania, Stavanger og Bergen forhøyes fra 20 til 30 øre.

1. juli 1920: Portoen for brev mellom Norge og Danmark og mellom Norge og Sverige forhøyet:

Vekt inntil 20 gr.	20 øre
» over 20 gr. inntil 125 gr. ...	40 øre
» over 125 gr. inntil 250 gr. ...	60 »
» over 250 gr. inntil 500 gr. ...	80 »

10. august 1920. Jernbanens og dampskipenes taksttillegg for pakker var nå steget til henholdsvis 160pst. og 200 pst. Et tillegg til postverkets takser ble derfor nødvendig idet disse ble anslått til 60 pst.

Alm. pakker (innenriks):

Vekt inntil 1 kg.	70 øre
over 1 kg. inntil 3 kg.	110 »
» 1 » » 5 »	170 »
» 5 » » 6 »	240 »

og 70 øre for hvert overskytende kg.

1. oktober 1920. Mellom Norge og Sverige og Norge og Danmark ble portosatsene for *postanvisninger* forhøyet:

For beløp inntil kr. 5.00	20 øre
For beløp over kr. 5.00 ikke over kr. 50.00	30 øre.
For beløp over kr. 50 ikke over kr. 1000.00	40 øre.

Likedan forhøyes portoen for pakker Norge—Sverige og Norge—Danmark (via Sverige):

Vekt inntil 1 kg.	90 øre
» over 1 kg. ikke over 3 kg. ...	130 »
» » 3 kg. ikke over 5 kg. ...	170 »

Luftpostgebyr.

Postverket var alt i 1918 merksam på at postføring med fly ville få betydning også

i Norge. Det heter i et sirkulære av 20. august 1918: «For postsaker som befordres med luftaftrøier opkreves ved siden av den almindelige porto et særskilt gebyr —»

20. juni 1920. «Innenrikske brev, brevkort og korsbåndforsendelser 40 øre pr. forsendelse — for tidender og tidsskrifter i abonnement det 9 dobbelte av den almindelige porto.»

«Forsendelsen skal på en iøienfallende måte være påtegnet ordet «Luftpost».

7. postkongress i Madrid.

Etter verdenskrigens slutt holdt verdenspostforeningen sin 7. kongress, denne gangen i Madrid i tiden 1. oktober—30. november 1920. Den internasjonale porto måtte bringes i samsvar med rådende valutaforhold. Takstene var alt før fastsatt i franc og centimes, nå krevdes det gullfranc, og portosatsene i de respektive land skulle gjøres tilsvarende høye. Takster og gebyrer ble dermed tildels øket.

1. februar 1921.

For enkelt brev 40 øre — fra 20 øre.

For enkelt brevkort 25 øre — fra 10 øre.

Portosatsene mellom Norge—Sverige og Norge—Danmark ble samtidig endret. Brevkort 15 øre — med betalt svar 30 øre. Trykksaker 10 øre pr. 50 gr.

1. april 1921 ble takstene på postpakker til og fra Norge noe forhøyet og

1. juli 1921 kom det ytterligere en forhøyelse.

15. august 1921. Innenrikske trykksaker 10 øre pr. 50 gr. osv.

På grunn av forhøyelse av den internasjonale porto etter kongressen i Madrid måtte frimerkene nå få andre farger:

5 øres ble fiolett (før grønt)
10 » » grønt (før rødt)
20 » » olivengrønt (før blått)
25 » » rødt (før lilla)
40 » » blått (før olivengrønt)

Takster og frimerker etter 1924.

1. september 1924. Brev, brevkort, forretningspapir, rekom.gebyr og endel andre gebyrer i forbindelse med utlandet forhøyet, henholdsvis 40 til 45 øre, 25 til 30 øre (bet. svar 50 til 60 øre), 40 til 45 øre m. v. Forhøyelsen ble bestemt av forholdet mellom norsk valuta og gullfranken.

7. oktober 1924. Nye frimerker og brevkort 45 øre med blå løve samt brevkort 30 (og 30 + 30) med rød farge.

1. april 1925. I anledning av Roald Amundsens polflyging ble utgitt merker til 2, 3, 5, 10, 15, 20 og 25 øre.

August 1925. I anledning av Norges overtagelse av Svalbard ble utgitt frimerker til verdi 10, 15, 20 og 45 øre — løvetype med påtrykk «Svalbard 1925».

Lov av 26. juni. Portofriheten ble opphevet og en gikk over til bruk av særlige tjenestemerker.

Loven ble gjort virksom fra 1. januar 1926.

Tjenestemerker ble utgitt til verdiene 5, 10, 15, 20, 40 og 60 øre og brevkort 15 øre og 15 + 15 øre.

1. januar 1926. Takstene til utlandet ble nedsatt til hva de var før 1. september 1924.

Sommeren 1926. Løvefrimerkene vil framtidig bli framstillet ved gravering i stål, tidligere ble brukt tresnitt.

23. november 1926 begynte framstillingen av 10 og 20 øres på denne måten og i den «nærmeste framtid» kommer 25 og 40 øres. 15 øres frimerker og brevkort i den nye løvetypen og olivengrå fra den 13. desember.

1. januar 1927. Nedsettelse av innenrikske takster:

Brev fra 40 til 30 øre (og tilleggstakster 25 til 20 øre). Brevkort 25 til 20 øre (for ubetalte 50 til 40 øre og svarbevis 50 til 40 øre). Forretningspapir 40 til 30 øre. Rekommandasjonsavgiften satt til 30 øre. En del andre spesialtakster tilsvarende nedsatt.

Januar: 30 øres frimerke grå erstattes med 30 øres blå — etter hvert som den gamle typen selges ut.

Mai: 45 øres frimerke i løvetypen og av Svalbardfrimerkene samme verdi omgjort ved påtrykk «30», vil bli utsendt når lageret av 30 øre posthorntypen er oppbrukt. 60 øres løvetypen blir trykket og utsendes når posthorntypen er oppbrukt og 40 øre blå løvetype vil framtidig komme ut som grå av samme type. 35 og 50 øre vil komme ut i løvetypen etter hvert som horntypen blir solgt.

Juni. 45 øres luftpostfrimerke sendes ut 3. kvartal.

1. juli. Lokalporto nedsettes: Brev 10 øre og brevkort 10 øre. Ved kongelig resolusjon av 10. juni ble bestemt hva der skal betraktes som lokal porto.

1. oktober. Portomerker («å betale»

merker) sløyfes. Der skal brukes vanlige merker som skal T. stemples.

Oktober: 20 øres frimerker utsendes i rød i stedet for i fiolett farge og 25 rustbrun i stedet for rød.

Januar 1928. Prisen på svarbevis nedsatt fra 40 til 30 øre (på grunn av valutaforhold) 30 øre frimerke av løvetypen blå kom ut.

20. mars 1928. Ibsenmerket 10, 15, 20 og 30 øre.

Mars. 25 øre rød påtrykt «20» utsendt.

Desember. Portomerkene 1, 4, 10, 15, 20, 40, 50, 100, 200 vil ved overstempling bli anvendt til vanlige frimerker.

6. april 1929. Abelmerket 10, 15, 20 og 30 øre.

29. april 1929. Stortingsbeslutning om nedsettelse av portoen for korsbånd og blindeskrift m. v. trådte i kraft 1. juli.

Juni. Nytt frimerke 7 øre (grønn, posthorntype) og 14 øre gul-orange i løvetypen. Samme tid overstemples 2 skill. 2 til 14 øre.

Endel tjenestemerker a 5 øre overstemples til 7 øre.

1. april 1930. Olavsmerker 10, 15, 20 og 30 øre. 900 års dagen for Hellig Olavs død.

Juni. Nordkappfrimerker 15 + 25, 20 + 25 og 30 + 25 øre. Merkene skal kun selges ved Nordkapp brevhushus og frimerkeforvalteren Oslo. Tillegget tilfaller Landslaget for Reiselivet i Norge.

1. juli. Adgangen til å bruke tjenestemerker til statens post opphører.

April 1931. Radiumfrimerket 20 + 10 øre. Tillegget tilfaller Det norske radiumfond. Opplag 1½ mill.

Mars 1932. 7 øres frimerker i rulleform kan bestilles.

1. juni 1932. Nye takster for innenrikske vareprøver (i samsvar med trykksaker). Kgl. res. av 15. april 1932.

15. juni 1932. Lokalporto for trykksaker og vareprøver. Kgl. res. av 21. mai 1932.

8. desember 1932. Bjørnsonmerket 10, 15, 20 og 30 øre.

1933. Lov av 1. juli tjenestemerker. Kgl. res. av 13. september 1929 at statsinstitusjoner skal bruke vanlige merker opphevet.

September 1933. Der skal utferdiges tjenestemerker til 2, 5, 7, 10, 15, 20, 25, 30, 40, 60, 70, og 100 øre i dobbel størrelse.

Oktober 1934. 35 øres frimerker vil bli trykt med rødfiolett farge. Holberg fri-

merker 10, 15, 20, 30 øre (i anledning av 250 årsdagen for Ludvig Holbergs fødsel 3. desember).

Desember 1935. Nansen frimerker 10 + 10, 15 + 10, 20 + 10 og 30 + 10 øre utgitt til ære for Fridtjof Nansens minne. Tillegget skal tilfalle Nanseninstituttet i Geneve til fortsatt filantropi.

April 1936. Frimerker med Kong Oscar II's bilde kan ikke brukes som frankeringsmerker.

13. desember 1937. Der utgis frimerker av ny type (større format) av alle verdier fra 1—60 øre, unntatt 12 øres. De blir tatt i bruk etter behov — dog høve til salg til filatelister.

24. desember 1937. Der blir også utgitt kronemerker med kongens bilde uten innramming av ny større type. Enkronemerket allerede trykt. De to øvrige vil være ferdig i januar 1938. Samtidig utgitt nye brevkort à 10 og 15 øre, kortbrev a 10 og 20 øre. Av frimerker i ruller utgitt 5, 7, 10 og 20 øres. Tjenestemerker av nytt format med verdiene 7, 10, 15 og 30 øre, kort a 10 og 15 øre.

2. mars 1938. De øvrige nye kronemerker tatt i bruk (se 1937).

5. april 1938. Utferdiget turistmerker i 1½ frimerkestørrelse av 15 og 20 øre, 30 øres i dobbel størrelse. 1. salgsdag 20. april.

14. juni 1938. Nordkapp frimerker i dyptrykk 1½ frimerkestørrelse av 20 + 25 øre og 30 + 25 øre. Frimerkehefte a kr. 2.10 utgitt (kr. 1.80 skal selges ut.)

24. september 1938. Nye brevkort utferdiget av 15 + 15 og 20 øre og tjenestebrevkort a 15 + 15 øre.

13. juni 1939. Postverkets frimerkesalg til samlere er skaffet et eget stempel av nye frimerker som «førstedagsbrev».

13. juli 1939. Dronning Maud-merker a 10, 15, 20 og 30 + 5 øre tilleggsverdi til fordel for Dronning Mauds hjelpefond for barn.

Opplaget 1 000 000 av hver sort. Ikke nytrykk.

Under tysk herredømme.

2. oktober 1940. Dronning Maud-merket (alle verdier) inndras, likeså kronemerkenene.

20. oktober 1940. Nye Nansenfrimerker a 10, 15, 20 og 30 øre + tilleggsporto 10 øre som tilfaller Nasjonalhjelpen til de skadelidte distrikter. Opplag 500 000

a 10 + 10, 300 000 a 15 + 10 øre, 850 000 a 20 + 10 øre og 350 000 a 30 + 10 øre.

1. dag 21. oktober.

Nansenmerket av 1935 inndras samtidig.

24. oktober 1940. Nye 12 øres frimerker i dyptrykk utgitt.

28. februar 1941. Salget av Nansenfrimerket av 1940 opphører ved poststedene.

10. mai 1941. Hålogaland-frimerket utgitt, verdi 15 + 10 øre tillegg til fordel for «et fond for etterlatte etter fiskere og fangstfolk som er omkommet under utøvelse av sitt yrke». Dyptrykk. Opplag 800 000. Første salgsdag 16. mai. Inn-dratt 31. desember (siste salgsdag).

Redningsfrimerker. Verdi 10, 15, 20 og 30 øre + 10 øre tillegg som tilfaller Redningssselskapet. Merkene har 1½ frimerkestørrelse. Opplag 10 øre — 500 000, 15 øre — 400 000, 20 øre — 800 000 og 30 øre — 300 000. 1. salgsdag 9. juli.

Legionsfrimerket. Verdi 20 + 80 øre tilleggsverdi. 1½ frimerkestørrelse. Opp-lag 100 000. Første salgsdag 1. august.

8. august 1941. Der vil bli gitt ut frimerker med påtrykt V i samtlige gangbare verdier, og enkle brevkort. Salget opphører 30. november (for hele ark. Om 10 øres frimerker med hvit V kun til frimerkeautomatene er ikke gitt noen offisiell meddelelse. De var i bruk en kort tid og ble atter inndratt.)

Universitetsmerket a kr. 1.— (1½ frimerkestørrelse). Opplag 100 000. Første salgsdag 2. september.

Snorrefrimerker verdi 10, 15, 20, 30, 50 og 60 øre. 10 og 20 øres i 1½ størrelse, de øvrige i dobbel størrelse.

Første salgsdag 23. september. (Første salgsdag 15, 20 og 50 øres 23. oktober.)

1942. Quisling-merke. 20 øre + 30 øre tilleggsverdi. Frimerkets størrelse 1½. Opplag 500 000, halvdelen påtrykt utgivelsesdatum 1/2 42 (førstedag).

Nordkappfrimerkene ut av vanlig salg.

13. mars 1942. Quislingmerket og tjenestemerket 2 øre ut av vanlig salg.

13. mai 1942. Redningsmerkene skal snarest ut av vanlig salg.

Richard Nordråk-merker, verdi 10, 15, 20 og 30 øre, 10 og 20 øre i 1½ frimerkestørrelse. Opplag 500 000 av hver sort. Første salgsdag 12. juli.

Wesselfrimerkene — verdi 15 øre — opplag 1 960 000 og 20 øre opplag 3 630 000. Frimerkene i 1½ frimerkestørrelse. Før-

ste salgsdag 6. oktober. Siste salgsdag 31. desember.

«Riksting»-frimerket. 20 + 30 øre tillegg. 1½ frimerkestørrelse. Første salgsdag 26. september. Salget opphører 27/10.

Europeisk Postforenings-frimerke. Verdier 20 og 30 øre. Format dobbel størrelse. Opplag 1 901 500 av 20 øres og 1 133 500 av 30 øres. Første salgsdag 12. oktober. Siste salgsdag 31. desember 1942.

12. september 1942. Nye tjenestemerker med «Solkorset». 7 øres tatt i bruk først.

1. april 1943. Salget av nye Nordkapp-merker begynner. Verdi 15 + 25 øre, 20 + 25 øre og 30 + 25 øre.

Edvard Grieg-merker. Verdier 10, 20, 40 og 60 øre. Format 1½. Salgsdag 15. juni. 1. dags maskinstempling i Bergen 15. juni: «Edvard Grieg 1843—1943».

Frontkjempermerket. Verdi 20 + 30 øre tillegg. 1½ frimerkestørrelse. Tilsalgs fra 2. august.

Nytt frimerke — Landshjelpen 1943. Verdi 10 + 10 øre, 20 + 10 øre, 40 + 10 øre. Opplag: 620 000 av 10 øre, 620 000 av 20 øre, 560 000 av 40 øre. Sel-

ges fra den 10. november. Salget opphørte 15. mai 1944.

27. februar 1943. Tjenestemerker. Solkorstypen 5, 10, 20, 35, 40 og 60 øre utgitt.

18. mai 1943. 100 øre merker Solkorstypen.

20. november 1943. 25 øres merker Solkorstypen.

29. mars 1944. Norsk Filatelistforbund har fått løyve til å nytte en vignett.

29. mars 1944. V-merkene ugyldige som frankeringsmiddel. Nye Velgjørenhetsmerker til inntekt for skadete og etterlatte ved senkninger av kysttruteskip. Verdi 10, 15, 20 + 10 øre tilleggsverdi i størrelse 1½. Tilsalgs fra 20. mai.

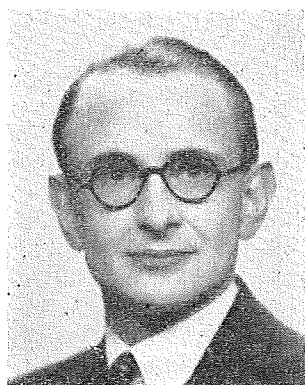
Nye brevkort, ny type 10 og 15 øres, august.

Trygve Gran-frimerke. Verdi 40 øre, dobbel størrelse. Første salgsdag 30. juli. Opplag 1 030 000.

Særskilt stempling av post med «Knut Hamsun 1859—4/8—1944».

Landshjelpen 1944. Verdi 5, 10, 15 og 20 + 10 øre tilleggsverdi. Frimerkestørrelse 1½. Tilsalgs fra 1/12.

19. april 1944. Tjenestemerker. Den nye type 15 og 30 øres utgitt.

Norsk bypost

Av R. King-Farlow.

Det er først nylig at jeg har mottatt særtrykket med herr Stian Sanness' artikler som ble offentliggjort i Norsk Filatelistisk Tidsskrift i 1942 og 1943. I innledningen til sine artikler anmoder herr Sanness om uttalelser fra alle som kan gi supplerende opplysninger og til tross for den tid som siden er forløpet håper jeg at etterfølgende bemerkninger må være av interesse for bypostsamlere. Som det vil

sees danner ikke bemerkningene noen samlet artikkel, idet hensikten bare er å gi et lite tillegg til herr Sanness' katalogisering.

ARENDAL. Herr Sanness nevner bare 2 og 5 øre som forekommende med dobbel tagging. Alle 4 verdier av den første utgave forekommer imidlertid med denne tagging, slik som også avismerket fra 1886.

Jeg har nettopp kjøpt et par av avis-

merket som foruten overtrykket GOU også har «Arendals Bypost» tilføyd med gummi håndstempel.

BERGEN 1ste bypost. Jeg har ikke vært i stand til å identifisere noen tilbakevendende overføringstyper i noen av de fem forfalskinger av den 1ste bypost. Imidlertid er det meget lett å plate merkene fra de første fire forfalskinger fra småfeil i hvert merke. Arkene med forfalskingene I og II inneholder 35 merker i 7 rekker à 5, mens ark med forfalskingene III og IV har 4 rekker à 4. Forfalsking V er der ikke mange av og jeg har ikke sett noe større antall enn en 4-blokk.

BERGEN 2nen bypost. Der finnes en fjerde type av forfalskingen av 4 skill., en meget dårlig etterlikning, utagget, som jeg har i en blek karmin sjattering på hvitt papir. Det synes som om der har vært 3 litografiske steiner for 2 skill. 1869 (nr. 4—8):

1ste stein. Ingen skillelinjer mellom merkene som står 4—5 mm. fra hverandre. Utagget. Farge: mursteinsrød, blek rosa og blek lakk.

2nen stein. Med skillelinjer. $3\frac{1}{4}$ —4 mm. mellom merkene. Utagget. Farger: lys rosa, karmin og dyp lakk (sjelden).

3dje stein. Ingen skillelinjer. $3\frac{1}{4}$ —4 mm. mellom merkene. Tagget 16. Farger: mursteinsrød og blek rosa.

Alle merker i arkene fra 2nen stein viser et lite skår i den indre ring i bokstaven «O» i Bypost, nedentil og til venstre. Dette skår finnes på enkelte merker fra 1ste stein, men bare på meget få fra 3dje stein. De siste har et skarpt og klart trykk, mens de utaggete merker, og særlig da de fra 1ste stein, er noe uklare og har mange småfeil.

De eneste stemplete eksemplarer i min samling er fra 1ste stein, i blek rosa, men jeg har sett stemplede eksemplarer i begge sjatteringer av de taggete merker. Jeg må imidlertid tilstå at jeg ikke ville like å garantere noen av disse avstemplinger som tegn på at de virkelig er postalt brukt.

Det synes ikke å være noen regelmessige overføringstyper i arkene fra 2nen stein,

men merkene kan lett plates etter særegne små feil og varianter. Den viktigste variant finnes på det første merke i arket, hvor det er en liten flekk etter Bergen. I «The Philatelic Journal of Great Britain» januar—mars nummeret 1945, finnes der en interessant liten studie av Denwood N. Kelly over disse merker.

DRAMMEN. Hagens Bybudkontor. Kontrollmerkene av den første utgave viser spesielle typer på samme måte som selve frimerkene:

Type I. Tynt komma. Toppen av S i SOM lett skadet.

Type II. Høyre rammelinje springer litt fram i overkant. Ingen strek på venstre fot av M i SOM.

Type III. Øverste rammelinje bøyer seg oppover på venstre side. Første R i AFRIVER er litt under linjen.

Type IV. Venstre rammelinje springer litt fram i overkant. Første R i AFRIVER godt under linjen.

Med hensyn til Fischer nytrykkene så er denne sak slett ikke klar. Jeg har sett en bekreftet kopi av en erklæring hvor Hagen avla ed for notarius publicus om at han bestilte og anerkjente 1, 2 og 4 skill. av «Fischer» merkene. En undersøkelse av 1 og 2 skill. merkene viser at der er to typer, en på et ru, mørkt tonet papir, vanligvis med gulaktig gummi, og den annen på tynnere og finere papir, vanligvis uten gummi. Muligens er de første som er ganske sjeldne, de merker Hagen bestilte, mens de siste er Fischers uoffisielle produkter.

Der er dårlige litograferte etterlikninger av 1 skill. i mange farger. Jeg har sett gul på hvitt papir, svart på blek lilla og svart på gul, enkelte ganger med forfalskede avstemplinger.

Herr Sanness sier at teoretisk burde der eksistere tête-bêche par av 1ste type av kontrollmerkene, men at ingen er kjent nå. Jeg har imidlertid et par av 1 skill. som *ikke* er tête-bêche, men trykt på motsatte sider av papiret. I dette tilfelle er arket sannsynlig snudd over istedetfor å være snudd rundt.

DRAMMEN. Ulleborgs og Hagens byposter. Jeg frykter for at det prøvetrykk som her Sanness nevner at jeg eier er en forfalskning. En nøye undersøkelse viser

mange avvikelser fra originaltypen. Tallene er høyere og mindre avrundet, nøklens runding er mere åpen og sverdets håndgrep er rundere og tykkere. Jeg har nå også et annet eksemplar på en dårlig kvalitet tynt, lyst, anilinrødt papir, preget.

Jeg har sett et eksemplar av 1871/77 Poststempeltypen, på hvilket tallet 2 er i grønnlig blå, men resten av trykket — sirkelen og teksten — i lys fiolett. Hvis dette er ekte, og det synes det å være, da må framgangsmåten ha vært at en fjernet datoen fra annulleringsstemplet og trykket av uten verdiangivelse. Denne ble så tilføyet med et særskilt håndstempel. Dette er gjort i blokker hvor stillingen og vinkelen på 2 tallet varierer sterkt.

Der eksisterer typograferte forfalskninger av 2 skill. 1874/77.

DRAMMEN. Eckholdts bypost. Foruten de varianter som herr Sanness nevner er der også flere andre:

- Ultramarin, sannsynligvis håndstemplet, på tynt, hardt, vertikalt stripet papir, utagget.
- Matt blå, øyensynlig håndstemplet, på tynt, hardt velinpapir, utagget.
- Matt blå, øyensynlig litografert, på litt tykt, hardt velinpapir, gjennomstukket 9½. Begge mine eksemplarer viser en feil — en stor fargeflekk under den annen M i Drammen.
- Fiolett på tynt, hardt papir, utagget. Alle eksemplarer viser en flekk i det nederste venstre hjørne av midtkvadratet og seks skyggelinjer på hver side av BY.
- Matt blå, litografert på tynt, bløtt papir. Alle viser en fargeflekk i stjernens øverste venstre spiss og fem skyggelinjer på hver side av BY, men disse linjer er tydelige og heller fra venstre mot høyre.
- Matt blå, litografert på tynt, hardt papir. Alle med fem skyggelinjer på hver side av BY som vist på illustrasjonen i herr Sanness' artikkel.

På alle mine eksemplarer av herr Sanness' nr. 42—44 og på (a)—(c) mangler midtlinjen til venstre for BY helt eller delvis. De eneste brukte eksemplarer jeg har sett har vært herr Sanness' nr. 42, det håndstemplede, gjennomstukne merke. De fiolette merker og merkene av type e er ganske sikkert forfalskninger, mens resten kan være nytrykk. Imidlertid er

det merkelig at der skal være så mange varianter av et merke som hadde en så kort og ubemerket tilværelse.

GRIMSTAD. Den åpningsdag som nevnes av herr Sanness må være feilaktig. I Nordisk Frimærkeblad av februar 1887 meddeles at posten ble påbegynt den 15. januar samme år, men jeg har sett flere eksemplarer avstemplet i den foregående desember måned. Den tidligste dato har vært 9. desember 1886.

HAMMERFEST. Herr Sanness nevner at der muligens eksisterer eksemplarer av 2 og 10 øre med dobbelt overtrykk. Denne variant eksisterer. Jeg har et eksemplar med et meget tydelig dobbelt overtrykk. Mitt eksemplar av varianten 4 på 8 øre med omvendt tall og strek under tallet er det siste merke i arket, nr. 25.

HOLMESTRAND. Det er lett å se forskjellen mellom de håndstemplede og de trykte merker, idet de første har en liten brist i ovalen rett over R i ØRE. Den håndstemplede 5 øre har også en horisontal fargelinje fra høyre side av den vertikale strek i 5.

HORTEN. Foruten prøvetrykk av type III i forskjellige farger har jeg også et nydelig gravert «die-proof» i svart av en fjerde type. Det er to pletter på ankerstammen, som på type I, men der er ikke noe rep over ankerstokken og spissen av skjoldet vises knapt under båndet, som på type III. Graveringen er meget finere enn på de merker som ble utstedt.

KRISTIANSUND. Der er 10 typer i den første utgave i alle verdier, arrangert i to rekker a 5 stk., gjentatt 2 ganger for å danne et ark. Det såkalte «nytrykk» av 7 øre rødorange nr. 6 finnes også utagget.

Jeg har et eksemplar av nr. 6 brukt, overstemplet «4». Det ble sannsynligvis utstedt på samme tid som den grønne 10 øre ble overstemplet, men jeg har aldri sett den katalogisert. Det vil interessere meg meget å høre om andre eksemplarer av dette merke er kjent.

Antallet av takkningsvarianter på de to nummertyper fra 1879 synes å være uten ende. Jeg kan bidra til listen med 4 øre tagget 11½ x 13 og 7 øre tagget 13 på 3 sider og 11½ på de fjerde.

Der er anseelige fargedifferanser på alle 3 merker i den første utgave av Bruuns bypost. Jeg har to tydelige nyanser av rødt, to grønne, to blå og to ultramarine.

LEVANGER. Jeg har en blokk av 4-øren med delvis dobbelttagging og et eksemplar av 8-øren med dobbelttrykk.

TROMSØ. Jeg har sett et utagget prøve-trykk av 5-øren, 1ste type (nr. 2) i en blek purpur nyanse.

Jeg har et brukt eksemplar av 2-øren gråbrun (nr. 4) med et stort «3» tall påtrykt. Jeg kan ikke si om det virkelig er en overstempling eller om det har noe å gjøre med poststempelen, men det ser ut som om det første er tilfelle.

Jeg har et eksemplar av det samme 2-øres merke med et håndstempelen, omvendt «5» overtrykk. Tallet er meget lite — 5 x 3 mm — og har et Bergen poststempel. Det er nesten sikkert forfalsking, men jeg nevner det for ordens skyld.

Herr Sannes nevner utaggede prøve-trykk av 2 og 5 øre av 1887 utgaven (nr. 10 og 11). Liknende eksemplarer av 8-øren eksisterer også.

TRONDHEIM. Der finnes noen usedvanlige forfalskninger av den første type i en lys orangerød farge på meget tynt papir, utagget. Jeg har sett et par blokker, i hver av dem var et merke tête-bêche.

I type III (nr. 7—10) er der 31 perler rundt den indre oval, mot 30 i type I og II. Merkene ble trykt i ark a 100 (10 x 10) og der er to distinkte varianter, uregelmessig fordelt i arket. I den første, som forekommer 47 ganger, er punktum etter BY-POST tydelig og rundt, øverste venstre ornament har lange «vinger» og øverste høyre ornament er nesten av form som en stjerne uten noen stamme. I den annen type som forekommer 53 ganger, er punktummet en ubestemmelig flekk, armene på øverste venstre ornament er kortere og øverste høyre ornament har en ganske lang stamme.

Jeg har et eksemplar av den grønne 2-øre i den brede spenne typen, med meget dårlig tagging, lik den som $\frac{1}{2}$ skill. merket (nr. 14) med større avstand har, men med normal avstand. Imidlertid har Sir John Wilson en 3 strip av 2. skill. hvor avstanden helt tydelig er større. De har tagging på høyre side, mens resten er utagget, og de er ugummierte. Sannsynligvis er det makulatur fra trykkeriet.

Sir John Wilson har også et eksemplar av $\frac{1}{2}$ skill. i den smale spenne typen på horisontalt stripet papir. Der er 10 typer som forekommer uregelmessig i arket. I januar-mars nummeret av «The Philatelic

Journal of Great Britain» har Denwood N. Kelly skrevet en interessant studie over disse typer og av typene i 1 skill. av den samme utgave.

Der er to tydelige nyanser av den «provisoriske» 1 skill. grønn 1876/77 — blågrønn og gulgrønn. Sir John Wilson forteller meg at disse merker helt sikkert er fra den samme stein som den originale 1 skill. bred spenne (nr. 12). Jeg beklager å måtte meddele at jeg ikke har de to sjeldenheter som herr Sannes gjør meg til eier av, nemlig 1 skill. grønn utagget og det samme merke tagget 12. Jeg har ikke tidligere hørt om disse varianter.

Av 1876—77 utgavens overtrykk har Sir John Wilson en variant, en « $\frac{1}{2}$ » på 1 skill. bred spenne (nr. 12). Overtrykket er helt forskjellig fra det på den smale spenne (nr. 20), idet det er høyere og bredere. Jeg ville betenke meg på å si at det er ekte. Jeg har et eksemplar av nr. 22 — 1 på 2 skill. — med dobbelt overtrykk, og Wilson har en dobbelt 2 på $\frac{1}{2}$ skill. (nr. 23). Der er flere typer av overtrykket, særlig av 2 på $\frac{1}{2}$ skill. hvor høyden varierer sterkt. Dette gjelder også for nytryk-kenes vedkommende.

Jubileumsutgaven i 1897 ble trykket i ark a 25, 5 rekker a 5. Det ser ut som det har vært 5 overføringstyper for hver verdi, overensstemmende med antall rekker i arket.

TØNSBERG. Jeg har et eksemplar av nr. 1 a, 1 øre lys blå på grågult, stemplet med det alminnelige runde stempel i 1884. Herr Sannes anfører at brukte eksemplarer av dette merke er ukjent.

Det er to typer av 2nen utgave (nr. 5—8). I den første er fargene bleke, på lett tonet papir, i alminnelighet med gulaktig gummi. I den annen er fargene friske, papiret er rent hvitt og gummien uten farge.

Sir John Wilson har et horisontalt par av 5 øre overstemplet 3 øre på det ene merke. Parret er tagget 13 i overkant og venstre side og mellom merkene, men er utagget i underkant og på høyre side.

ÅLESUND. Herr Sannes sier at utagget eksemplarer av 3 øre brun på gul er prøvetrykk. Imidlertid har jeg sett eksemplarer med *postverkets* avstempling, men da Øyen selv var postmester sier jo ikke dette stort.

Merkene i monogramtypen ble trykket i ark a 100, 10 rekker a 10. Der er 10

overføringstyper, arrangert i to rekker a 5 og gjentatt 10 ganger for å danne arket. Der er 3 slags gummi: glatt og brun, glatt og fargeløs og sprukken og brunlig.

Jeg håper at disse litt usammenhengende bemerkninger vil ha vært av interesse for spesialsamlere av disse noe neglisjerte merker. Jeg vil selvfølgelig bare være gla for å motta kritikk og kommentarer som slike spesialister måtte ha å framføre.

* *

Redaksjonen var så vennlig å vise meg herr King-Farlows verdifulle artikkel om Norske Byposter. Jeg skal få lov å bringe herr King-Farlow min beste takk for hans arbeid og jeg håper at flere vil komme med tilføyelser og uttalelser til min katalog.

Bare et par ting skal jeg få tilføye — for å unnskylde meg selv.

Arendal. Det anførte stempel på «Aviser» har jeg også sett, men holder det for falsk.

Bergen 1869. Jeg er tilbøyelig til å mene at herr King-Farlow's Sten II bør være den siste, altså III. Både I og (hans) III er vistnok i de teglrøde og rosa nyanser og forekommer ekte brukt, hvormot det karmine merke, hans II, ikke kjennes sikkert brukt og det forekommer så meget rikeligere ubrukt enn de to andre, at det må anses å stamme fra restbeholdninger.

Såvidt jeg kan skjønne har ikke 2nen Bypost drevet noen «svindel», restene er vel solgt fra trykkeren eller en med ham forbunnen person som vel også er far til noen av «Nytrykkene» både fra 1ste og 2nen Bypost. Andre «nytrykk» er fra andre, vel i utlandet.

Drammen. Poststempeltype 1871/77. Min tekst i katalogen burde lydt: ... verditallet sattes inn på verditallets plass på merkene.

Drammen Eckholdt a) b) c) og f er i min katalog som nr. 42—44. I Ferrari-samlingen var noen eksemplarer som syntes håndstemplet, et par eksemplarer var i grønnligblå farge, men andre igjen i farge som eller nesten som nr. 42, så jeg turde ikke la dem få eget nr. I et vannrett par var det ene merke grønnligblått, det annet mørkere blått, lik enkelte nr. 42.

Hans d) og e) er sannsynligvis begge falske. Jeg har ikke sett slike.

Grimstad. 15. januar 1887 er datoen for åpningen iflg. annonse av samme dag. Feilen er altså dessverre min. Tidligere datoer er vel cancelled to order.

I England har foruten herr King-Farlow og Sir John Wilson også flere andre fremragende spesialister kastet seg over Norske Byposter og der er offentliggjort studier i helt moderne retning, typing, plating etc.

Stian Sanness.

LONDONSERIEN MED OVERTRYKK «LONDON 17. MAI 1943»

Under mitt arbeid med artikkelen om frimerkene som regjeringen utstedte under sitt opphold i London og som ble offentliggjort i tidsskriftet nr. 5—6, rettet jeg en henvendelse til Poststyret for å få bragt på det rene hvorledes dette stillet seg til de 4000 serier som ble overtrykt «London 17. mai 1943». Denne henvendelse var datert 8. februar iår og lød slik:

«Jeg tillater meg herved å forespørre hvilken stilling det ærede Poststyre inn tar til de 4000 serier av regjeringens frimerkeutgave i London som ble for-

synt med overtrykket «London 17. mai 1943». Skal de regnes for å være alminnelige frimerker eller er de bare propagandavignetter som i og med overtrykket har mistet sin frankeringsgyldighet?

Av de dokumenter som jeg har fått høve til å gjennomgå framgår det at Informasjonskontoret i regeringskonferanse den 23. februar 1943 forespurte om å få 5000 sett merker til sin disposisjon. Statsministeren kjente ikke til saken og ba om å få en notat om den. Følgende notat ble utarbeidet:

«Fra en aktiv krets i Norge er det kommet anmodning til Informasjonskontoret om å skaffe et større antall av de nye norske frimerker som regjeringen har gitt ut fra 1. januar iår. Det heter i anmodningen at frimerkene vil ha meget stor propagandamessig verdi, foruten den rent filatelistiske. De prøvesendinger som alt tidligere gikk hjem har gjort overordentlig stor lykke heter det, og det antas at et litt større antall, behandlet og distribuert forsiktig, simpelthen vil kunne innbringe ganske store pengemidler til disposisjon for det pågående arbeid i Norge. Handelsdepartementet har på forespørsel erklært seg villig til å stille til disposisjon et antall norske frimerker på ialt 5 000 sett av den relativt store beholdning som has på lager. Det bør i dette tilfelle ikke bli tale om noen godtgjørelse til Handelsdepartementet i denne forbindelse, og det har fra Departementets side heller ikke vært reist krav om det. Fordelingen av frimerkene er forutsatt ordnet gjennom Pressekontoret ved Legasjonen i Stockholm som vil greie alle detaljer og seinere inngi rapport.

London 26. februar 1943.

Tor Gjesdal (sign.)

Dessuten foreligger følgende påtegninger:

«Må anmode Handelsdepartementet om å skaffe frimerker — uten betaling selvfølgelig. J.W.» og «Informasjonskontoret betaler trykningsomkostninger. Føres opp som representasjonsutgifter. Bør merkes eller stemples. O. H.»

Rent filatelistisk sett har det svært meget å si at man får klar beskjed fra Poststyret om hvorledes det bedømmer disse merkene. Under krigen kom hele partiet til Norge, hvor merkene ble solgt underhånden til inntekt for hjemmefrontens arbeid. Prisen var som oftest frivillig. Etter krigens slutt har der vært adskillig spekulasjon i disse merker. For øyeblikket er prisen her i Norge mellom 200 og 250 kroner pr. serie, i Sverige ca. 125 kroner.

Jeg imøteser med interesse det ærede Poststyres uttalelse.»

I brev av 17. august får jeg følgende svar:

«Poststyret finner ikke å kunne godta disse merker som gyldige frankeringsmidler.»

Denne avgjørelse vil ganske sikkert falle mange filatelister tungt for brystet, og uansett hva en mener om selve avgjørelsens realitet må det være grunn til å påtale at det tar 6 måneder for å treffe en avgjørelse som *burde vært truffet allerede i mai ifjor*, da Londonmerkene ble gjort frankeringsgyldige i Norge. Det er også ganske merkelig at så sent som den 2. september var Postverkets frimerkesalg til samlere ukjent med den trufne avgjørelse og det er kjent at merkene ble godtatt som frankatur ved Oslo Postkontor den 3. september. Først den 4. september sender Poststyret underretning til postmestrene og da sannsynligvis på grunn av de henvendelser som ble gjort etter at dets beslutning ble offentliggjort på Oslo Filatelist-Klubs møte den 2. september.

Diskusjonen om denne avgjørelse og dens konsekvenser er såvidt begynt og det skal bli ganske interessant å se hvorledes den vil utvikle seg.

Jarle O. Stensdal.

Bruk

Norsk Filatelistforbunds stempelvignetter

3 øre pr. stykk, hvorav 1 øre
går til Norsk Postmuseum.

Fåes i «Samlerluka», hos Frimerkehandlerne og direkte fra Rambæks Trykkeri, Tollbugata 2, Oslo.

Blokker à 50 stk. kr. 1,50

Utdrag av NORDNORSKE POSTHISTORISKE BLAD

Av båtposttidens saga.

(Forts. fra nr. 7-8)

Av postfullmektig E. B. ERIKSEN

Postgårdene og postrutene.

I tiden inntil 1720 årene var det i hovedpostruten fra gården Kjerstad ved Solstad ytterst i Bindal til Alteidet ialt 55 postgårder, som hver måtte stille fra 2 til 4 mann til postførselen. På Helgeland var det 25, i Salten 15, i Senja 10 og i Tromsø fogderi 5 postgårder. I bipostrutene Lofoten og Vesterålen var det 11 og i en bipostrute fra Elvik til Andøy 3 postgårder. Ved omlegging av postrutene ble dog disse tall forandret endel, idet noen postgårder ble nedlagt og andre ble opprettet, hvor det ansåes mere praktisk for postrutene. Postgårdene lå med fra 1 til 3 mils mellomrom etter fogdenes beregninger, disse beregninger var dog i mange tilfelle meget unøyaktige, hvilket de mange klager fra postbøndene og uttalelser fra tingsvitner gir uttrykk for. I Finnmark var det ingen postgårder.

Hovedpostruten utgikk fra Trondheim over land gjennom Stjørdal og Namdal til postgården Kjerstad. Derfra båtpostrute til postgårdene Sømnes—Salthus ved Brønnøysund—Horn ved Høyholm—Våg ved Forvik—Myklebostad ved Mindland—Tjøtta—Huglen ved Vikholmen—Valle—Selnes ved Røytvik—Strand—Sperstad ved Jektvik—Blokk i Tjongsfjord—Åmøyhamn—Grønnøy—Valle—Sørfore ved Reipå—Mevik—Forstranda til Mårnes i Gilde-skål—Hernes—Bodin—Mulstranda—Brennsund—Åsfjorden i Leinesfjord—Holkestad, derfra en birute til gården Bø i Steigen for posten til Lofoten og Vesterålen, videre til Haug—Nordkil—Botn ved Korsnes—Valle ved Revelsøy—gjennom Ramsundet til Melsbø—Vollstad til Ervik. Derfra «over en stor Fiord liggende tilhavs, som er meget scharp» til Hofsey—Stonglandseidet—Vangsvik—Trollvik—Tennskjer—Bentsjord—gjennom Sannesundet til postgården Finnes—Finnkroken—Kjosen i Ullsfjord—Lyngseidet—«over

Løngens Fiord som er et haardt Støcke», til Rotsund—Maurund til Loppa, og derfra til Talvik. Fra Talvik til Kvalsund og videre kysten austetter til Vardø. En tid etter 1700 blir dog postruten lagt fra Maurund over Spildra til Alteidet og over land til Langfjord og videre til Talvik. Likeledes blir den forandret ved Tromsø ved opprettelsen av postgårdene Tisnes og Tønsnes og Oldervik, derved blir ruten lagt gjennom Tromsøysundet. Finnes og Finnkroken blir da sløffet som postgårder.

I fogdenes innberetninger er det merkelig nok ikke knyttet noen bemerkninger til de svære havstykker Loppahavet og Austhavet, strekningen fra Hammerfest til Vardø, i forbindelse med postførselen. Denne strekning var jo den lengste og vanskeligste del av postruten.

De eneste bipostruter var til Lofoten og Vesterålen og fra Ervik til Andøya. Til Lofoten gikk ruten ut fra postgården Bø i Steigen over Vestfjorden til Haverdal ved Skrova—Kavelvåg—Skokkelvik i Valberg—Kangerua i Hol til postgården Storieide i Buksnes i Vestlofoten. Fra Kabelvåg og Haverdal over Laupstad til Holløy og Anstad ved Sortland. Derfra til postgården Steinsvik i Bø og fogdgården Vinje. Til omkring 1700 årene gikk ruten også fra Anstad til postgården Hognfjord på Hinnøya over eidet til Reinstad.

Bipostruten til Andøy gikk fra Ervik til Skjerstad—Reinstad—Risøyhamn.

Post til Yttre Senja, Vestfinnmarksværene og andre avsidesliggende steder fra hovedpostruten ble sendt med leilighetsbud.

Med bipostrutene fulgte ingen postekspresser, så underveisporten ble sjelden oppkrevd der. Men de fleste av postbøndene kunne vel hverken lese eller skrive, så det var vel ikke så liketil heller. Først seinere fikk embetsmennene pålegg om å påse at porto ble betalt også i disse ruter.

Annet avsnitt 1743—1805.

Hvor lite kjennskap enkelte embetsmenn hadde til den landsdel, som de var betrodd å administrere, og manglende forståelse av hva som var til innbyggernes og embetsdistriktenes beste, tør kanskje et forslag om en bedre postordning fra amtmann Fries på Vardøhus datert 12. februar 1721, være betegnende for.

Han foreslår en ordning hvorved posten skulle bruke 14 dager mellom Trondheim og Vardøhus. Med den merkelige begrunnelse at landet i seg selv er rundt, mener han at postvegen vil bli langt kortere, om den fra den gamle kjøpstad Steinkjer blir lagt opp mot fjellene. Så skulle det uttas postbønder, som måtte bosette seg med en dags mellomrom fra hverandre, «der hvor Landet var fladt ovenfor Fiordene og Dahlene og hvor det var let at komme frem.» På denne måte, mener han, vil den del av landet, som enda var en utørken, bli bedre kjent, og «Finderne som der vandre omkring blive bragt tilrette, og især de vilde Lapper, som svæve omkring på Nordlandenes Fjelde, komme for Lyset.» Postbøndene skulle også anskaffe seg hester og derved tjene endel på skysstrafikk med de reisende. Og endelig hvis det skulle behage hans majestet Kongen å ville anlegge en landeveg, måtte det da kunne la seg gjøre her, som andre steder i landet. Han slutter sitt brev med å si at «det vilde være en stor herlighet om man tillands kunde reyse til de yderste Grænser af Norge.»

Hans kuriøse forslag ble vel neppe tatt alvorlig av Generalpostamtet, som sendte det til Stiftsamtmannen i Trondheim til uttalelse. Etter at denne hadde rådført seg med endel kjente menn, kom det kgl. resolusjon av 22. mai 1723 om postordningen, hvorom som tidligere nevnt ble meddelt amtmannen i Nordlandene 17. juli 1723, om at 2 postekspresser skulle føre posten fra Trondheim til Vardøhus. Og etter amtmann Schjeldrups forslag ble portoen merkelig nok nedsatt slik at den fra Trondheim til Salten ble fastsatt til 9, til Lofoten og Vesterålen til 12, til Senja og Tromsø 12 og til Finnmark til 16 skilling for hvert «enkelt» brev.

Etter denne forordning var det bevilget 120 rdl. årlig til postekspresene for å føre posten 2 til 3 ganger, og for samme betaling måtte de altså befordre posten 6 gan-

ger året etter den nye postordning, som begynte i 1743. Det var da meget rimelig at både postbøndene og postekspresene var høyst misfornøyd med den usle betaling.

Hvor smålig og nøyeregnende Generalpostamtet og de styrende var, når det gjaldt utgifter til denne postrute vil etterfølgende kunne vise.

Den første som nektet å føre posten for denne betaling var finnmarksekspressen, som sa opp stillingen i 1745. I hans sted ble av amtmannen i Finnmark tilsatt en ny ekspresse, Peder Natse, mot en betaling av 7 rdl. for hver tur. Men dette behaget aldeles ikke Generalpostamtet, som sendte ham et brev datert 17. april 1745, hvorav hitsettes:

«Vi have erholdet Hrr. Amtmands gode Skrivelse af 12. Janv. h. a. og derpaa udi tjenstlig Giensvar formelde, at hvad Expressen Arnt Einersen, som fortrbringer Posten hvær anden Maaned imellem Altengaard og Findmarchen og nu til Ult. Junii førstkommende haver forsaagt sig Postens førsel samt at Hrr. Amtmand haver givet sig ald U-mage for at faa een anden i Hans Stæd og endelig faaet een dertil, som til Postens Fortbringelse skal være beqvem, mens ey at ville paatage sig slikt medmindre hannem 7 Rdl. for hvær Reyse skulde gotgiøres, angaar,, da som Hands Kongl. Mayt. allernaadigst ickun haver bevilget til de Findmarchske Expresser 120 Rdl. aarlig, og det saaledes, naar denne Expresse 7 Rdl. for hvær Reyse skulde gotgiøres, ville koste 12 Rdl. Aarlig meere, end hvad derfor er tilstaaet, kunde vi icke vel saa straxen hannem slikt acordere, mens da Hrr. Amtmand beretter at ingen nu for Haanden for ringere kand bekommes, og Posten icke taaler nogen Ophold, faaer dette for det første saaledes være at hannem 7 Rdl. for hvær Reyse maa gotgiøres, ifall Hrr. Amtmand icke siden Hans til os afladte Skrivelse enten skulde have betinget det for ringere, eller have faaet een anden dertil, som sig slikt for den forhen acorderende Betaling nemlig 5 Rdl. for Reysen vil paatage. Hvilket vi alt under Hrr. Amtmands gode forsorg villet have Recommanderet saaledes at Hands Kongl. Mayt. Casse icke med meere Udgift, end som derfor allerede er bevilget, herefter bliver besværget.»

(forts.)

nyheter

Anmeldt ved redaksjonssekretær Per Grambo.

ALBANIA

Flyktningehjelp: 5 Q + 5 Q grønn, 10 Q + 5 Q brun, 15 Q + 5 Q rød, 25 Q + 10 Q ultramarin, 1 fr + 50 Q grønngrå, 2 fr + 1 fr fiolett, 3 fr + 1.50 fr orange. Motiv: Mor og barn.

Røde Kors, rødt overtrykk på tuberkulosehjelp 1943: 0.30 fr + 0.14 fr på Yvert 281, 0.60 fr + 0.25 fr på Yvert 282, 1.00 fr + 0.50 fr på Yvert 283, 2 fr + 1 fr på Yvert 284.

BELGIA

25 c. gul. Motiv våpenskjold.

Tjenestemerke, våpenskjold og overtrykk «B» i en sirkel om tegningen: 10 c mørkebrun, 50 c blå.

Pakkepost: 0.60 fr grå, 0.90 fr mørkebrun 1 fr grønn (motiv arbeider) 7 fr fiolett (veiarbeider) 20 fr oliven (sjauer) 3 fr grønn (Merkur) (fransk-flamsk) 3 fr grønn (Merkur) (flamsk-fransk).

Portomerke, talltypen av 1922: 3 fr lysebrun, 7 fr lilla.

Luftpost: 6 fr blå, 8.50 fra brunrød (motiv: firemotors Douglas i ruten Bryssel—Antwerpen), utgivelsesdag 23. februar.

20. mai: Overtrykk xxx «— 10 %» på løvetype 1.50 fr. orange og 5 fr. olive, på type Leopold 3. uten monogr., 1.50 fr. rosa, 5 fr. grønn og 2 fr. fiolett, på type Leopold 3. med monogr. 1.50 fr. rosa, 5 fr. grønn og 2 fr. fiolett, på type Leopold 3. gravert, 1.50 fr. lilla, 5 fr. grønn og 2 fr. fiolett. Håndstemplet, mange typer.

9 og 15 juni: 100-årsminnet for skipsforbindelsen Ostende—Dover: 1.35 fr. blågrønn, 2.25 fr. grønn og 3.15 fr. indigo. Motiv: Skipstyper. Uten vm. tg. 13½ x 14.

4 juli: Luftpost: 17.50 fr. + 62.50 fr. grønn, 17.50 fr. + 62.50 fr. brun, tillegg til reising av minnesmerke over de ved Bastogne falne amerikanske soldater. Motiv: Fallskjermssoldat med maskingevær, i bakgrunnen fly og fallskjermmer, laurbærgrener, 101. amerikanske divisjons merke.

20 juli, luftpost: 50 fr. grønn, 100 fr. grå, tg. 11½, motiv: firemotors fly.

Spedalskeapostelen pater Damiens minne (1840—1889): 65 c. + 75 c. (Damien) 1.35 fr. + 2 fr.

(spedalskeøya Molokai i Stillehavet), 1.75 fr. + 18 fr. (Damien og spedalsk).

Minneserie for Francois Bovesse, guvernør i Namur, myrdet av Rexistene i 1944: 65 c. + 65 c. mørk fiolett, 1.35 + 2.— frc. brun, 1.75 + 18.— frc. karmin.

Minneserie for Emile Vandervelde, belgisk og internasjonalt kjent arbeiderfører, f. 1866, d. 1938: 65 c. + 65 c. grønn, 1.35 + 2.— frc. blå, 1.75 + 18.— frc. mørk rosa.

Serie I av «Historiske personligheter». Hele serien vil bestå av 20 merker: 75 c. + 25 c. Pepin d'Herstal, 1.— + 50 c. Charlemagne, 1.50 + 1.— Godefroy de Bouillon, 3.50 + 1.50 Robert de Jerusalem, 5.— + 45.— Baudoin de Constantinople.

BULGARIA

Propaganda for frihetsslå: 50 cm gul og orange, 50 cm brun og rød, 100 cm blå og grønn, 100 cm brun, 150 cm karmin, 150 cm grønn, bronse, 200 cm blå og sort, 200 cm grønn og oliven.

Våpentype: 30 cm grønn gul, 50 cm smaragd, 1 L mørkegrønn, 2 L brun, 4 L blå, 5 L fiolett, 9 L grønnblå, 10 L blågrønn, 15 L brun, 20 L grå, 20 L rød.

26 mai, frimerkets dag: 20 L blå, utg. motiv den bulgarske løve.

Sparekassen 50 år: 4 L rød, 10 L oliven, 20 L blå, 50 L grå.

25 mai: Bulgarsk—sovjetrussisk selskap: 4 L rød, 20 L blå.

Tjenestemerke: 4 L blågrå, tg 12½, 3 L brun, tg 12½ og utg.

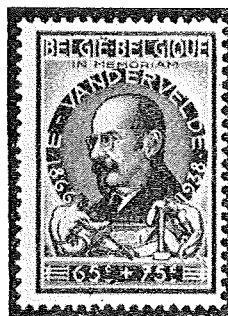
FRANKRIKE

Cerestypen: 2 fr 50 brun. Mariannetypen: 10 fr blå, 20 fr grønn, 25 fr rød.

Krigsinvalidehjelp, 11 mars: 4 + 6 fr brunrød (invalidedomen).

26 juni: 10 c. svart, hvitt, blå, (Korsikas våpen) 30 c. gul, rød, svart (Alsace våpen), 60 c. svart, rød, blå, (Nizzas våpen). Tegning R. Louis, uten vm. tg. 14.

29 juni, frimerkets dag: 3 fr. + 2 fr. brungrå,

motiv: Foquet de la Varane, tegning R. Serres, uten vm. tg 13.

Juli, luftpost: 40 fr. blågrønn, tegning Gandon, uten vm. tg. 13, motiv: kentaur og fly.

Nye luftpostmerker: 50.— frc. karmin, 200.— frc. rød.

Minneserie for fredskonferansen: 3.— frc. grønn, 10.— frc. blå.

Ny «Turistserie»: 5.— frc. fiolett Vezelay, 10.— frc. blå Luxembourgpalasset i Paris.

FINNLAND

Løvetypen 1930: 5 mark gul, 8 mark fiolett. Utgitt mars.

To merker med tillegg for tuberkulosearbeidet: 5.— + 1.— Mk. grønn, 8.— + 2.— Mk. mørk lilla.

HELLAS

10-årsdagen for Venizelos' død 17 mars: 130 d. brun, 300 d. grågrønn (portrett av Venizelos).

2 000 d. på 5 000 d. rosa, 5 000 d. på 15 000 d. lilla.

GRØNLAND

1938-typen: 20 øre rød, 40 øre blå, tg. 13.

ITALIA

Polsk militærpost: 1 L blå (dekorasjon og polsk hymne) 3 L rød (to polske soldater) 5 L fiolett (Allegori) 10 L grønn (Italia-kart og våpenskjold).

Tre merker med portrett av brødrene Bandiero, utgitt av den sosiale republikks myndigheter, overtrykt i Torino av Befrielseskomiteen C.L.N. Torino.

10 mai: 4 L rødorange, motiv: hånd og flammende fakkel.

Ekspressmerke: 1 L brun sepia.

Pakkepost: 2 L grønn, 4 L grå, 10 L lilla rosa, 20 L rød.

JUGOSLAVIA

Til ære for Tito og hans partisaner: 0.50 D gråbrun (soldater på marsj), 1 D grønnsmaragd (soldater på marsj), 1.50 D brunrød (tiraljører), 2 D rød (Tito), 3 D brunrød (Allegori), 4 D blå (Tito), 5 D mørkegrønn (landskap), 6 D svartblå (partisaner), 9 D rød (soldater på marsj), 12 D ultramarin (tiraljører), 16 D kobolt (soldater på marsj), 20 D rød (tiraljører).

Gjenopptagelse av Donautrafikken: 1 D blå.

9 mai, befrielsesminnet, tg. 1 D gul og rød, 2½ D rød, 5 D blå og rød.

10 mai, nasjonal postkongress: 1.50 + 1 D grønn, 2.50 + 1.50 D rosa, 5 + 2 D blå, 8 + 3.50 D brun.

LIECHTENSTEIN

10 fr. mørkegrå (skytshelgenen St. Lucius), utg. 14 mars.

10 august, 4. frimerkeutstilling i Vaduz: blokk på 2 merker, hvert på 10 R, pris 3 fr. fiolett med gråblå rand, motiv Postdiligense.

LUXEMBURG

20 c. gul, 30 c. rød, 40 c. blå, 70 c. grønn, 75 c. brun, 1½ fr. orange, 2 fr. rød, 2½ fr. fiolettgrønn, 3 fr. grønn, 3½ fr. blå (motiv storhertuginne Charlotte).

Luftpost, flymotiver: 1 fr. oliven, 2 fr. brungul, 3 fr. brunsvart, 4 fr. fiolett, 5 fr. rød, 6 fr. brunfiolett, 10 fr. rød, 20 fr. blå, 50 fr. grønn.

Frimerkeutstilling i Dudelange 28—29 juli: blokk 50 fr. salgspris 55 fr. motiv: den gamle valsemølle i Dudelange, etter maleri av Auguste Trémont.

22 juli: 60 c. gul, motiv storhertuginnen av Luxemburg.

Portomerker: 13 verdier, samlet pris 44.35 fr. verdiene 5 til 70 c. grønn, 1 til 20 fr. mørkerød.

MONACO

2 fr. grønn, 50 fr. blåsvart, 100 fr. rød (fyrst Louis), 1.20 fr. blå, 25 fr. grønn (Monacos havn), 6 fr. lilla (slottet i Monaco).

Velgjørenhet: 1 + 3 fr. grønn, 2 + 4 fr. rosarød, 10 + 60 fr. brunrød, 100 + 15 fr. blåsvart, 4 + 6 fr. blå, 5 + 5 fr. fiolett (alle med motiv barn), 2 + 8 fr. (motiv mor og barn).

2.50 fr., 3 fr., 6 fr., 10 fr. motiv: fyrst Louis den 3. 1.50 fr. (St. Nikolausplassen), 2 fr. (slot-tet), 4 fr. (katedralen).

Frimerkets dag: 3 + 2 fr. motiv: gammelt skip i trafikken Genova—Marseille.

Luftpost: Louis den 3. overtrykk Poste Aérienne, 50 og 100 fr., 40 fr., 50 fr., 100 fr., 200 fr., motiv: våpen og tomotors fly.

MONTENEGRO

Røde Kors, overtrykk: 0.50 + 2.50 Rmk. på Jugoslavia Yvert 362, 0.50 + 2.50 på Jugoslavia Yvert 363, 0.15 + 0.85 på Montenegro Yvert 41, 6.15 + 1.35 på Montenegro Yvert 42, 0.25 + 1.75 på Montenegro luftpost Yvert 18, 0.25 + 2.75 på Montenegro luftpost Yvert 19, 0.50 + 2.00 på Montenegro luftpost Yvert 20.

NEDERLAND

17½ c. blå, 50 c. orange, 60 c. fiolett 1 G blå (motiv Wilhelmina).

1 mai, velgjørenhetsmerke Nasjonale hjelpefond: 1½ c. + 3½ c., 2½ c. + 5 c. grønn, 5 c. + 10 c. purpur, 7½ c. + 15 c., 12½ c. + 37½ c. blå, uten vm., tg. 12½ x 12. Motiv: symbolsk tegning.

Wilhelminaserien: 2.50 g. rød, 5 g. grønn, 10 g. gråfiolett.

POLEN

Luftpost 20 Z brun rosa (fly over Varsjava), 10 Z rødfiolett, 30 Z rød.

Annet polske korps i Italia og sivile polske flyktninger: 15 c. sepia, 30 c. sepia og grønn, 50 c. svart, 60 c. grønn og rødbrun, 80 c. purpur. Uten vm. tg. 14.

Bydgosz (Bromberg) 600 år: 3 + 2 Z grå. Uten vm. tg. 11.

Konsentrasjonsleiren Majdanek: 3 + 5 Z grågrønn, uten vm. tg. 11.

Seiersminnet: 3 Z brun.

SAMBANDSSTATENE

3 c. fiolett. Staten IOWA 100 år.

3 c. fiolett. Smithsonian Institute 100 år.

SAN MARINO

Til minne om freden og hyllest til UNNRA: 100 L orange og rød (symbolsk tegning landskap, arbeider, mor, barn, jordklode).

Våpenskjold: 3 L blågrønn og grønnblå, 20 L brunrød og blå, 25 L rødbrun og blå.

50L, motiv våpen.

Luftpost ,9 verdier, flymotiver.

SOVJETSAMVELDET

Valgene 10 februar: 45 K rød (Kreml).

Til ære for Stalin i anl. valgene i februar: 30 k. brungul, 30 k. fiolett, 60 k. grønnbronse, 60 k. brunorange, motiv krigsmedalje med Stalin.

Seiren ved Moskva: 1 R blåsvart og orange.

30 k. og 60 k. motiv våpen.

7 verdier inntil 60 k. motiv sovjetordener.

Seiersparade: 60 k., 2 R, 3 R.

Matematikeren Chebyshev 125 år: 30 og 60 k.

A. M. Gorki 10 år: 30 og 60 k.

Turisttrafikk i Kaukasus: 10, 30, 30 og 45 k.

PORTUGAL

Motiv slott: 10 C lilla (Silves), 30 C brunrød (Leiria), 35 C grønnoliven (Feira), 50 C grågrønn (Guimaraes), 1 E rosakarmin (Almourrol), 1.75 E blågrå (Lisbone), 2 E dypgrønn (Bragance), 3.50 E brun (Ourem).

TYSKLAND

Franske sone: 2 m. blå (Schiller), 5 m. brunkarmin (Heine).

TYRKIA

Antituberkulose: 20 k. blå, rød og brunrød, tg. motiv sanatorium ved Istanbul.

16 juni, ettårsdagen for jordreformen: 9 k. fiolett, 10 k. blå, 18 k. oliven, 27½ k. orange.

Barnehjelp 25 år: 20 Pa., 1, 2½, 5, 15, 25, 50 og 150 k., blokk 250 k. motiv: president İnönü og småpike.

TSJEKKOSLOVAKIA

5 mai: Ettårsdagen for befrielsen: 3 k. 40 h. + 2 k. 60 h. karmin, 4 k. + 6 k. gråblå, tillegg til nasjonalhjelp, motiv: St. Georg og dragen, tegning J. Manes utenvm. tg. 12½. 4 k. også miniatyrrark.

Luftpost, førsteflyging Praha—New York 17 juni: 16 k. fiolett, motiv flyveren F. Novak, død i Frankrike under krigen, 24 k. mørkerød, fly over Karlbroen med Nikolaskirken.

Luftpost 4 juli: 1.50 k. orangerød, 5.50 k. mørkeblå (Novak), 1 k. blågrønn, 20 k. azurblå (Bratislava og fly), 50 k. fiolett blå (Karlbroen).

5 juli, 90 årsdag for Karel Havlicek Borovskis død 29 juli: 1 k. 20 h. blågrønn, portrett av Borovski.

20 K (Stefanik) 1.20 K, 4 K, 5 h. rød, 10 h. brungul, 20 h. sepia (alle Mazaryk).

SVEITS

6 juli, bilpostmerke: 10 c. gul og svart, tegn. Reber, motiv: bilpostkontor.

Luftpost: 1.50 f. rødbrun, tg. 11½.

15 juni: Bundesfeiermerker: 5 + 5 R grønn og rød (meierister), 10 R brun, chamois, rød (vin-
dyrkerhus i Waadtland), 20 R brunrød, chamois, rød (Appenzellerhus), 30 R, blå, grå, rød (Engadinerhus).

Luftpost, 1 mai: 1 fr. 50 (fly).

SVERIGE

28 mai: Lund domkirke 800 år: 15 øre brun, 20 øre rød, 90 øre lyseblå, tegning E. Forseth, gravering S. Ewert. Lund domkirke var en gang metropolitankirke for hele Norden, krypten ferdig i 1123, katedralen med høyalteret innviet 1 september 1123.

8 juni: Rikslandsbruksmøtene 100 år: 5 øre grønn, 60 øre lilla, uten vm. utg. og tg. 13, tegning O. Sköld, gravering S. Ewert.

STORBRITANNIA

Årsdagen for seiren: 2½ p. blå, 3 p. fiolett.

ROMANIA

600 L oliven, 2 400 L lilla, tg. 13½ x 14, 1 000 L blå.

UNGARN

100 millioner p. brunrød, 200 millioner p. brunrød, 500 millioner p. brunrød, 1 000 millioner p. brunrød, 10, 20 og 50 millioner p. motiv våpen. 100, 200 og 500 milliarder p. gul og rød.

VATIKANSTATEN

400-årsminne økumenisk konsil i Trento 13 desember 1545, utg. mars 1946: 5 c. oliven og brun (katedral i Trento), 25 c. fiolett og brun (St. Anhele Menicis), 50 c. orange og brun (St. Antoine Zoccaria), 75 c. svart og brun (Ignatius av Loyala), 1 L fiolett og brun (St. Gaetanav Thienne), 1 L 50 rød og brun (kardinal Madruzzi), 2 L 50 blå og grønn (Reginald Pole), 3 L rosa og brun (pave Marcellus 2.), 4 L gul og brun (pave Julius 3.), 5 L blå og brun (Karl 5), 10 L karmin og brun (pave Paul 3.).

Ekspressmerker: 6 L grønn og brun (Giberti), 12 L kastanjebrun og brun (Contarini).

ØSTERRIKE

26 juni: FN ett år: 20 g. på 30 g. rødbrun, motiv: FN's våpen og landhalvkulen på landskap, solgt bare en dag.

70 g. blågrønn, 35 g. dypgrønn motiv: landskap.

Portomerke: posthorn overtrykt Porto: 15 fiolett, 25 gul, 55 blå, 1 S brun, 2 S blå, 5 S rød, motiv: landskaper.

FORENTE STATER

Staten Tennessee 150 år: 3 c. fiolett.

HVORLEDES SKAL KRIGSÅRENE NORSKE FRIMERKER KATALOGISERES?

Som bekjent skal Norgeskatalogen i år utkomme med en ny utgave. Det kan i den anledning være grunn til nærmere å ta under drøftelse vår stilling til de forskjellige utgaver under krigen og deres katalogisering.

En rekke utenlandske kataloger har registrert Quislingregjeringens merker i direkte fortsettelse fra merkene fra før 1940

og har oppført vår regjerings merker fra London under en særskilt rubrikk.

Så lenge vi var okkupert måtte også Norgeskatalogen gi alle merker som kom ut i Norge fortløpende nummer i direkte fortsettelse fra merkene fra før 1940, men idag skulle det ikke være noen grunn til å holde fast ved dette. Det prinsipp vi hele tiden har fulgt — nemlig at den

landflyktige regjering var *vår* regjering uansett oppholdsstedet — må vi også til-
 lempe vårt syn på frimerkene. Det er de
 merker som ble utgitt av regjeringen i
 London og de av Quislingregjeringens mer-
 ker som er godtatt av Poststyret som må
 ansees som våre lovlige merker. De andre
 merker er blitt oss påtvungne av okkupan-
 ten og det er *de* merker som må skilles ut
 og registreres under en spesiell rubrikk:
 «Merker utgitt av «regjeringen» Quisling
 under Tysklands okkupasjon av Norge».

Etter min mening er det dette syn vi
 må legge an på vår egen katalog og som vi
 må forsøke å få de utenlandske kataloger
 til å akseptere.

De under krigsårene utkomne merker
 ville derved få følgende nummer i Norges-
 katalogen:

	nr. som før
4. oktober 1940. Nye kroneverdier	229-32
21. oktober 1940. Nansen II	233-36
1940-41. Øreverdierne på papir uten vannmerke	237-253
	får nr.
9. juli 1941. Redningsmerkene	254-257
2. septbr. 1941. Universitetsmerket	258
September-oktober 1941. Snorre- merkene	259-264
12. juni 1942. Nordraakmerkene	265-68
6. oktober 1942. Wesselmerkene	269-70

1. januar 1943. Londonmerkene	271-76
1. april 1943. Nordkapp III	277-79
15. juni 1943. Griegmerkene	280-83
15. februar 1945. Nytt 1½ kr.	284
Mai 1945. Londonmerkene 5-7 øre	285-86

Under en spesiell rubrikk oppføres føl-
 gende merker som Poststyret har satt ut
 av kraft:

1. 16. mai 1941 Hålogalandsmerket	1 stk.
2. 1. aug. 1941. Legionmerket	1 »
3. August 1941. V merkene	33 »
4. 1. febr. 1942. Quislingmerkene	2 »
5. 26. septbr. 1942. Rikstingmerket	1 »
6. 12. oktober 1942. Europeisk Post- forening	2 »
7. 2. aug. 1943. Frontkjemper- merket	1 »
8. 10. november 1943. Lands- hjelpen I	3 »
9. 20. mai 1944. Skipbrudnes etter- latte	3 »
10. 30. juli 1944. Tryggve Gran	1 »
11. 1. desbr. 1944. Landshjelpen II	4 »

52 stk.

Etter en slik katalogisering kunne en
 lettere få sjaltet ut de merker som vi i et
 hvert fall i de nærmeste år neppe ser igjen
 uten at de vekker de bitreste minner.

Jarle O. Stensdal.

Postforbindelsen med Ungarn og litt om forholdene ellers.

I midten av året 1944 opphørte min
 postalske forbindelse med Ungarn. Inn-
 til da hadde brevene kommet nokså regel-
 messig, tross krigsforholdene. Det un-
 garske postvesen begynte dog en tid før
 sommeren 1944 å vanskeliggjøre postfor-
 sendelser med frimerker. Bl. a. var det
 således en tid bestemt at ingen måtte
 sende ut av Ungarn ubrukte frimerker til
 større samlet beløp enn høyst 20 pengø.
 Mitt siste brev fra Ungarn var datert 19.
 juli 1944. Om høsten 1945 gjorde jeg
 imidlertid et forsøk, idet jeg sendte ut 4
 brevkort til forskjellige adresser i Buda-
 pest. De kom alle tilbake etter 1 måneds
 forløp med den påstempling at postfor-
 sendelsen var avbrutt. Kortene var visst-

nok ikke kommet ut av Norge. I januar
 1946 gjorde jeg et nytt forsøk. Jeg sendte
 da brever til de samme adressater og ved-
 la de returnerte brevkortene. Brevenes
 skjebne var meget forskjellig. Ett av
 brevene kom adressaten i hende. Han be-
 tegnet det som et mirakel at han hadde
 mottatt brevet. Selv hadde han blitt nek-
 tet å sende brev til Norge, men på en eller
 annen måte fikk han allikevel sendt meg
 et brev datert 16/2 1946. 2 av brevene ble
 returnert fra Budapest med den påstemp-
 ling at adressatene var bortreist, og det
 4. brev er antakelig kommet fram, skjønt
 jeg ikke har fått bekreftet.

I mars 1946 forsøkte en av mine for-
 bindelser å sende meg et brevkort over

London. Det ble returnert til Budapest, men jeg har for noen dager siden fått det sammen med nytt brev. Dette kortet var frankert med følgende frimerker: 3, 4, 10, 15, 20 og 50 tusen pengø, tilsamen 102 000 pengø(!) 2 av merkene var utgitt i anledning av innførelse av republikansk forfatning. Det ser altså ut til at den republikanske statstanke allikevel har slått rot i Ungarn. Jeg syntes jo disse store frimerkeverdier var tilstrekkelig høye, men de skulle bli langt mere astronomiske. Den 20/6 fikk jeg et brevkort som var frankert med 2 stykk 500 tusen pengø, altså tilsammen 1 million pengø. Ca. 1 måned seinere fikk jeg et nytt brevkort som det ikke var frimerker på i det hele tatt, for det var betalt kontant(!). Avsenderen sier at det høyeste frimerke hittil var 1 000 billioner pengø, og da portoen for brevkortet var 250 000 billioner pengø, var det umulig å få plasert frimerker på brevkortet. Portoen var så blitt avgjort med innbetalingen av et kontantbeløp.

I begynnelsen av august fikk jeg for første gang etter fredsslutningen et brev. Det var frankert med 80 tusen «Steuerpengø». Etter avsenderens opplysning skulle dette svare til et pengø-beløp på 96 med 21 nuller, altså 96 000 000 000 000 000 000 pengø(!).

Imidlertid er altså de gamle pengø-verdier avløst av en ny myntenhet, *Steuerpengø*. Da Steuer jo betyr skatt eller avgift, er jeg ikke sikker på om merkene i steuer-pengø er virkelige frimerker eller en slags avgiftsmerker. Det vil jo snart kunne bringes på det rene når postforbindelsen igjen blir normal. Det rare er nemlig at frimerkene ikke er avstemplet, mens forsiden av konvolutten er påstemplet: *Taxe percue*, som vel betyr: *avgift betalt*. Men mangelen på avstemplingen av frimerkene kan jo også være en ekspedisjonsfeil. Det først mottatte brevkort med steuerpengø-merker har nemlig fått merkene stemplet på vanlig måte.

Steuerpengø-merker skulle være i bruk til august. De er vel derfor ikke lenger gyldige. Den nye ungarske myntenhet, forint, ble visstnok innført fra 1. august, og såvidt en kan skjønne vil den kunne klare å demme opp for den eventyrlige inflasjon.

Forøvrig er forholdene på mange måter fortvilet i Ungarn. En av mine forbindelser, som er pensjonert offiser, skriver til

meg at hans ukentlige pensjon er 860 tusen steuerpengø, men et brød koster 360 tusen steuerpengø, 1 kg. sukker 54 millioner steuerpengø, salt 9 millioner, moreller 1.8 millioner, poteter 1 million, alt pr. kg., et egg koster 500 tusen steuerpengø. Kjøtt kan ikke skaffes. Han ber om matvarer, om sko nr. 44 og skjorte. Jeg har allerede sendt en pakke matvarer, og en ny pakke avgår i dag. Likeledes avgår et par brukte sko, idet jeg går ut fra at det utførselsforbud for nye sko. Men skjorte kan jeg ikke avse, idet min egen beholdning er i meget miserabel forfatning. Er det noen som kan avgi en skjorte, så vær så vennlig å gi meg beskjed.

I det hele vil jeg innstendig oppfordre filatelister til å sende matvarer og andre fornødenheter til Ungarn, f. eks. til ungarske filatelister. Jeg har korrespondert i 20 år med ungarske filatelister. Ikke en eneste gang har jeg truffet på uærlige eller ukorrekte samlere blant dem. Alle som jeg har hatt å gjøre med, og det er nokså mange, har vært ytterst korrekte i deres byttevirksomhet. Ungarerne er et meget gjestfritt folk, og det skulle være morsomt om vi filatelister kunne hjelpe en smule i den fortvilete matsituasjon. Hvis en villig giver ikke selv har noen adresser, kan han få adresser av meg, eller jeg skal formidle avsendelsen.

M. Hauge

(postadresse: Tønsberg)

Alle slags

trykksaker

utføres rimelig og pent

RAMBÆKS
TRYKKERI

TOLLBODGATEN 2
TELEFON 24826
OSLO

Samler-annonser.

På denne plass innrykkes annonser på inntil 5 petittlinjer for kr. 3.00, som må betales ved bestillingen.

Islandssamling, verdi kr. 115.—, selges kr. 60.—.
Finnlandssamling, verdi kr. 135.—, selges kr. 80.—.

Erling Herstad, Sorgenfrigt. 1 V, Oslo. Telefon 69 802.

Har interesse av horisontale par av Tjenestemerker nr. etter N.K. 3 - 5 - 6 - 9 - 11 - 13 - 15/22 - 24 - 26 - 28 - 32/39 - 41 - 42 - 44/47 - 51 - 54 - 55 - 57 - 58 - 15 - 25 og 30 øre 1945. Portomerker alle nr. Kjøp eller bytte. Pent stemplede. Tilbud mottas.

Hans Bj. Korsmo, Fred. Glads gt. 22 A, IV, Oslo.

Sänd mig 100—300 blandade Norge, och jag sänder samma antal Sverige och Danmark. Bättre mot bättre.

Evert Skogh, Tjälstorp, Bjurbäck, Sverige.

Utvalgshefter fra hele verden sendes på forespørsel. Gode utvalg. Henv.:

Tom Kallevig, Madserud Alle 33, Oslo.

Önskas köpa! Norge obegagnat efter Norgeskatalogen: 8 I, 8 II, plåtfelen på 16 I a 6, 20, 25 II, 25 III a, 28, 296, 36, 37 I, 37 II, 38, 40 I og II 48 plåtfel utan punkt samt ev. andra plåtfel. Porto: 6, 7. Likvid i svenska kronor. Svar till

Lippe Persson, Varberg, Sverige.

200 ark smårutet spesialpapir for frimerkemontasje tilsalgs.

Erling Christie, Behrens gt. 8 IV, Oslo.

Første og annen årgang av dette tidsskrift kjøpes. Tilbud sendes:

Erik Østby, Parkgt. 62, Hamar.

Ønsker bytte med norske samlere. Trenger norske og utenlandske merker. Gir i bytte merker fra de fleste land. Skriv hva De ønsker og hva De har. Svarer alle.

R. A. Ekjord, boks 214, Asker pr. Oslo.

Brevbytte ønskes med samlere over hele verden. Korrespond. engelsk, tysk.

Arthur Harmer, Eckersbergsgt. 10 I, Oslo, Norge.

Svensk kilovara mest höga valörer mycket jub 1938—44. Paket om 500 gr. brutto sändes portofritt mot 25 int. svarskuponger. Filatelistisk frankering.

Georg Svensson, Svängsta, Sverige.

7 kg. svensk postklipp fra 1897—1908 samt 4 kg. 1921—1925 ønskes byttet mot norsk kilovare fra 1939—1945, evtl. vaskede merker. Svar til redaksjonen under

Bill. nrk. «Snarast möjligt».

Samlere av Østerrike. Jeg gir østerrikske nyheter 1945-46. (Våpenserien, Overtrykksprovisorier, Landskapsutgave, Spesialutgave, Uno, Rennerutgave osv.) og søker nye utgaver fra de skandinaviske land.

Sophie Schleicher, Wien I, Judenplatz 7.

Handlere og samlere! Jeg samler Japan og Cuba. Alle som har noe å selge bes vennligst å sende meg utvalg eller tilbud.

Knut Rismyhr, Turisthotellet, Lillehammer.

Til samlerne.

Jeg anmoder herved eiere av større general- og spesialsamlinger fra Europa og/eller oversjøiske land om velvilligst å sette seg i forbindelse med meg. Oppgi land eller områder og om De er villig til å låne ut merker til tidsskriftet for klisjeer.

Redaktøren.

JOHS. JELLESTAD

NORSKE FRIMERKER OG VARIANTER

Norsk Filatelistisk Tidsskrifts
særtrykk nr. 2

Pris kr. 3.00 plus porto

Særtrykket bestilles hos

Revisor
O. TØRJESSEN

Torget 8 - Oslo